

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
กฤตรินทร์ นิมทองคำ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

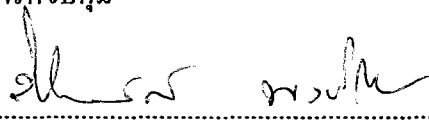
พฤษภาคม 2542

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๔๒

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

ประธาน

(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)

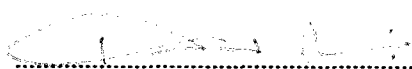
กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 14 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2562

ประกาศขอบคุณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณ พลอยเลื่อมแสง กรรมการสอบปากเปล่าที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้ข้อเสนอแนะ และตรวจแก้ไข นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาครั้งนี้เป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ ที่กรุณาให้คำแนะนำและ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ ครูใหญ่ คณาจารย์ฝ่ายแนะแนว อาจารย์บุญวัชร แสงอรุณ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชา พี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ แห่งโรงเรียนเจนต์โยเซฟคอนเวนต์ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนเจนต์โยเซฟคอนเวนต์ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณสุนันทา อภินันต์คุณ คุณอนัญญา ฉายศรี คุณปริษา ชาวเสมียน คุณอมรา งามคำพร้อม และเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่ให้ความห่วงใย และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณพรชัย สุภะเฉลิมรักษ์ คุณปิยะมาศ นิ่มทองคำ และครอบครัวนิ่มทองคำ ทุกคนที่ให้กำลังใจ และให้ความห่วงใยผู้วิจัยมาตลอด

คุณค่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยในครั้งนี้ขอมอบให้กับ คุณพ่อ คุณแม่ และบูรพคณาจารย์ทั้งหลาย ที่ได้อบรมสั่งสอน และปลูกฝังคุณงามความดี ตลอดจนประสิทธิ์ประสาทวิชาการศึกษาความรู้ให้กับผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

กฤตรินทร์ นิ่มทองคำ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์	10
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	22
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	25
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	25
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	26
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
	การวิเคราะห์ข้อมูล	40
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	การวิเคราะห์ข้อมูล	43
	การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า	44

5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
บทย่อ	55
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	55
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	55
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	55
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	56
วิธีดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูล	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	56
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	58
ข้อเสนอแนะ	67
 บรรณานุกรม	 69
 ภาคผนวก	 78
 ประวัติย่อของผู้วิจัย	 105

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามระดับชั้น	26
2	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟ คอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และระดับชั้น	45
3	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามตัวแปร ชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครอง	47
4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของบุคลิกภาพ อัตมโนทัศน์ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง บรรยากาศ ในการเรียนการสอน และความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ...	50
5	แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	51
6	แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	53
7	แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนโดย ใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)	54
8	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามความซื่อสัตย์	100
9	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ	101
10	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามอัตมโนทัศน์	102
11	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	103
12	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบรรยากาศ ในการเรียนการสอน	104

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น ปัจจัยที่สำคัญก็คือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะคนหรือทรัพยากรมนุษย์เปรียบเสมือนเป็นศูนย์กลาง หรือจุดมุ่งหมายในการพัฒนา มีแนวทางคือ ควรให้ทุกคนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และเน้นการพัฒนาที่มีพื้นฐานบนความเป็นไทย คือรู้จักตนเอง รู้จักวัฒนธรรม และสามารถแข่งขันในกระแสการพัฒนาระหว่างโลกที่เรียกว่า โลกาภิวัตน์ได้โดยไม่ทิ้งความเป็นไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2540 : 21 - 22) ซึ่งสอดคล้องกับ สันตยา จัตุรมาศ (2532 : 4) และมณีส รัตนศิริกุล (2521 : 3) ได้กล่าวว่า ปัจจัยในการพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้า คือ ประชากรของประเทศนั้น ๆ มีนิสัยที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ประเทศใดมีประชากรมีจริยธรรมสูง เช่น มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์สุจริต ประเทศนั้นก็จะมีการพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

การที่จะพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าขึ้น จริยธรรมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งประการหนึ่ง ซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ด้วยพระราชดำรัสขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำรัสเนื่องในวโรกาสฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ครบรอบ 200 ปี เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2526 ณ ท้องสนามหลวง ทรงกล่าวถึงคุณธรรมที่ควรปฏิบัติเพื่อประเทศชาติ 4 ประการ คือ...

ประการที่ 1 การรักษาความซื่อสัตย์ ความจริงใจต่อตนเอง ที่จะประพฤติ

ปฏิบัติแต่สิ่ง ที่เป็นประโยชน์ และเป็นธรรม

ประการที่ 2 รู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความ

ซื่อสัตย์สุจริต ความดีนั้น

ประการที่ 3 การอดทน อดกลั้น และอดออมที่จะไม่ประพฤติล่วงความ

ซื่อสัตย์สุจริตไม่ว่าด้วยเหตุผลประการใด

ประการที่ 4 การรู้จักละความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละประโยชน์

ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง...

จากคุณธรรม 4 ประการนี้ จะเห็นว่าพระราชดำรัส ได้เน้นความซื่อสัตย์เป็นประการแรก ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝังและบำรุงให้เจริญงอกงาม โดยทั่วไปแล้วจะช่วยให้ประเทศชาติเกิดความสุจริตซื่อสัตย์ และมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้ความมั่นคงก้าวหน้าต่อไปดังประสงค์ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. 2529 : 42) ดังที่ กัญญา คงคานนท์ (2534 : 6) ได้กล่าวไว้ว่าปัจจุบันนี้ใคร ๆ ก็พูดถึงความซื่อสัตย์ ศาสนิกชนก็ต้องการให้เด็กไทยเป็นเด็กที่มีความซื่อสัตย์ หน่วยงานของราชการก็ต้องการให้ข้าราชการทำงานด้วยความซื่อสัตย์ ถึงกับตั้งหน่วยงานขึ้นป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันในวงราชการ แสดงว่าความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่สำคัญในสังคม เพราะทำให้สังคมอยู่อย่างสงบสุข งานเจริญก้าวหน้า ถ้าเด็กวันนี้เป็นเด็กที่มีความซื่อสัตย์ก็ทายได้ว่า เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะเป็นผู้ใหญ่ที่ซื่อสัตย์ ถ้าสังคมมีคนที่ซื่อสัตย์อยู่มาก ๆ ก็จะเป็นสังคมสงบสุข

สถานบันการศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมที่มีบทบาทอย่างมากสถาบันหนึ่ง เพราะการศึกษา มีหน้าที่ยกระดับบุคคลให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถปรับตัวให้เข้ากับทุก ๆ สถานการณ์ และสามารถที่จะเผชิญปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม (กุสุยา แสงเดช. 2518 : 1)

การศึกษาของโรงเรียนในเครือเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร คือ การให้ผู้เรียนรู้จัก และเข้าถึงสัจธรรมอันสูงส่งแห่งความเป็นมนุษย์ ด้วยการดำเนินชีวิตอย่างมีระเบียบวินัย สุขภาพ เรียบง่าย และเปี่ยมด้วยเมตตาธรรม มีเจตนารมณ์แน่วแน่ที่จะศึกษา ศาสตร์และศิลป์ในแขนงต่าง ๆ และประกอบหน้าที่การงานซึ่งตนเองรับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ รวมทั้งการเรียนรู้ที่จะรักษาสุขภาพ อนามัยของตน เพื่อให้ร่างกายและจิตใจอยู่ในสภาวะที่จะประพฤติกิจวัตรปฏิบัติภารกิจให้ลุล่วงไปด้วยดี (ระเบียบการปฏิบัติงานของโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์. 2541:2)

โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร เป็นสถานศึกษาหนึ่งที่อยู่ในเครือเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร และสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ดำเนินการสอนเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา หลักสูตร 6 ปี คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตร 3 ปี คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตร 3 ปี คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 แบ่งเป็น 3 สาย คือ สายวิทย์ - คณิต สายศิลป์ - คำนวณ และสายศิลป์ - ภาษา (ฝรั่งเศส) (ระเบียบการศึกษาต่อเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร. 2541 : 1 - 2)

สำหรับนักเรียนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีอายุระหว่าง 13 - 16 ปี จึงเป็นช่วงที่อยู่ในวัยซึ่งมีปัญหามาก เพราะเป็นช่วงระยะเวลาที่คนเรารื้อฟื้นต่อสู เพื่อการเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว (นิภา นิธยาน. 2530 : 17) ซึ่งสอดคล้องกับ ยุวดี เขียวขจรประสิทธิ์ (2536 : 134) ที่กล่าวว่าปัญหาด้านการเรียนก็เป็นปัญหาหนึ่งสำหรับเด็กวัยรุ่น ทั้งนี้เพราะการเรียนในระดับมัธยมศึกษา ไม่ว่าจะสายสามัญหรือสายอาชีวะจะมีความยากและลึกซึ้งเพิ่มขึ้น เด็กวัยรุ่นจะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน กลัวการสอบ กลัวความล้มเหลวทางการเรียน เพราะการเรียนในระดับนี้มีเนื้อหาวิชา ระเบียบวินัย หลักสูตร สภาพภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การคบเพื่อน ๆ ครู ฯลฯ แตกต่างไปจากเดิมมาก

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูสอน และได้ปฏิบัติงานแนะแนวของโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร จากสถิติปัญหาที่นักเรียนมาขอรับการให้คำปรึกษา รวมทั้งที่อาจารย์ประจำชั้นได้ส่งต่อฝ่ายแนะแนวให้แก่ปัญหานักเรียน ปัญหาส่วนใหญ่ร้อยละ 35 คือ ปัญหาด้านความซื่อสัตย์ เช่น ททุจริตในการสอบ หนีเรียน ลักขโมย ไม่ตรงต่อเวลา และเอาเปรียบผู้อื่น ดังที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2523 : 60 - 61) ได้กล่าวถึงความซื่อสัตย์สุจริตว่าเป็นจริยธรรมที่เน้นความซื่อตรงต่อหน้าที่การงานของผู้อื่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สำรวจปัญหาทั่วไป โดยการสัมภาษณ์ครูฝ่ายปกครอง ครูผู้สอน และครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหาด้านความซื่อสัตย์ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ลอกงานเพื่อนทุจริตในการสอบ พูดยั่ว เล็กขโมย เอาเปรียบผู้อื่น ไม่ตรงต่อเวลา ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และจากการให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามด้านความซื่อสัตย์ ได้แก่ ไม่ลอกงานเพื่อน ไม่ทุจริตในการสอบ ไม่พูดปด ไม่ลักขโมย ไม่เอาเปรียบผู้อื่น ตรงต่อเวลา และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ พบว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1,108 คน มีปัญหาความซื่อสัตย์ 389 คน คิดเป็นร้อยละ 35 โดยแยกระดับชั้นดังต่อไปนี้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 376 คน มีปัญหาความซื่อสัตย์ 133 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 343 คน มีปัญหาความซื่อสัตย์ 130 คน คิดเป็นร้อยละ 38 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 389 คน มีปัญหาความซื่อสัตย์ 156 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ได้ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อนำไปช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีปัญหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 1,108 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 369 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับ ความเชื่อมั่น 96% (Yamane. 1967 : 886) โดยใช้ชั้นปีเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

3.1.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1.1.2 บุคลิกภาพ

3.1.1.3 อัตมโนทัศน์

3.1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

3.1.2.1 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

3.1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1.2.3 อาชีพของผู้ปกครอง

3.1.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

3.1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

3.1.3.1 ระดับชั้น

3.1.3.2 บรรยากาศในการเรียนการสอน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความซื่อสัตย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติอย่างถูกต้องและตรงต่อความเป็นจริงของนักเรียนทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น และความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ มีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ได้แก่

1.1.1 ไม่ลอกงานเพื่อน หรือให้เพื่อนหรือญาติทำ

1.1.2 ไม่ทุจริตในการสอบ

1.2 ความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น ได้แก่

1.2.1 ไม่พูดปด

1.2.2 ไม่ลักขโมย

1.2.3 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น

1.3 ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ได้แก่

1.3.1 ตรงต่อเวลา

1.3.2 ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ

2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียน หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียน จำนวนออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน พฤติกรรมรวมทั้งประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้โดยอาศัยการฝึกอบรม หรือการสอน จำนวนออกเป็น 3 ระดับ คือ

2.1.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผลการเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.80 ขึ้นไป

2.1.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ผลการเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.01 - 2.79

2.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

2.1.2 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะที่รวมอยู่ในตัวของบุคคล และพฤติกรรมที่แสดงออก หรือตอบสนองในเหตุการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น บุคลิกภาพในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวนเป็น 3 ประเภท

2.1.2.1 บุคลิกภาพแสดงตัว (Extrovert) หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบเข้าสังคม ชอบสังสรรค์ มีเพื่อนมาก ไม่ชอบอ่านหนังสือ หรือทำงานโดยลำพัง ชอบกิจกรรมที่ให้ความตื่นเต้น ชอบสนุกสนานร่าเริง ชอบการเปลี่ยนแปลงไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี เป็นคนแสดงอารมณ์และความรู้สึกเปิดเผย มีแนวโน้มที่จะก้าวร้าวและวู่วาม ไม่ควบคุมอารมณ์

2.1.2.2 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ไม่ชอบเข้าสังคม เป็นคนเงียบ แยกจากผู้อื่น ชอบอ่านหนังสือโดยลำพังทำอะไรเต็มไปด้วยความระมัดระวัง และวางแผนล่วงหน้า เจ้าระเบียบ ซื่อตรง จู้จี้ ไม่ชอบความตื่นเต้น ควบคุมอารมณ์ ไม่ใคร่แสดงอารมณ์วู่วาม และให้คำนิยมกับจริยธรรมสูง

2.1.2.3 บุคลิกภาพทั้งแสดงตัว-เก็บตัว (Ambivert)

หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีบุคลิกภาพร่วมกัน ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว และบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามวัดบุคลิกภาพ ซึ่ง สมทรง สุวรรณเลิศ (2512) ดัดแปลงมาจากแบบวัดบุคลิกภาพ ของ มอดส์เลย์ (MPI) ของ ไอเซงค์ Maudsley Personality Inventory ของ H.J. Eysench. 1964)

2.1.3 อັตมโนทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อตนเอง ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ รูปร่างลักษณะ ความสามารถ คุณค่าของตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1.3.1 รูปร่างลักษณะ ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิดที่นักเรียนมีต่อตนเอง ในด้านรูปร่างหน้าตา น้ำหนัก ส่วนสูง ทรวดทรง อิริยาบถต่าง ๆ และการแต่งกาย

2.1.3.2 ความสามารถ ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตัวเอง ในการแสดงความสามารถ ด้านการเรียน และการทำงาน

2.1.3.3 คุณค่าของตนเอง ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิดในการประเมินค่าของตนเองในด้านการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ความเชื่อมั่นในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง

2.1.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความสัมพันธ์ การทำงานร่วมกัน และการปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น

2.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.1.1 โสด

2.2.1.2 คู่

2.2.1.3 หย่า

2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดา ที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

2.2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง หมายถึง ครอบครัว ที่มีรายได้สูงกว่า 10,000 บาทขึ้นไป

2.2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง

หมายถึง ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 – 10,000 บาท

2.2.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ หมายถึง

ครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

2.2.3 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.3.1 อาชีพรับราชการ หมายถึง ผู้รับราชการหรือ

ทำงานในสังกัดของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ

2.2.3.2 อาชีพค้าขายหรือธุรกิจ หมายถึง ผู้ทำการค้าขาย

ทุกชนิด หรือผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับด้านธุรกิจ

2.2.3.3 อาชีพรับจ้าง หมายถึง ผู้รับจ้างเป็นรายวัน

รายเดือน หรือประกอบอาชีพส่วนตัว ซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอนในเดือนหนึ่ง ๆ

2.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรม

ที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนและพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง เพื่อทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดำรงสายละเอียดต่อไป

2.2.4.1 พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ ให้

ความรัก ความห่วงใยต่อนักเรียน ให้กำลังใจ และไว้วางใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน เป็นที่ปรึกษา และให้คำปรึกษาทั้งในด้านการเรียน และด้านส่วนตัวกับนักเรียน

2.2.4.2 พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง ได้แก่

การแสดงความรัก และเคารพของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครอง การเชื่อฟัง ช่วยเหลืองานที่ผู้ปกครอง มอบหมายให้ทำด้วยความเต็มใจ ยอมรับกฎระเบียบภายในครอบครัว ตั้งใจเรียน การขอคำแนะนำ และการขอให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในการเรียน

2.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 ระดับชั้น ได้แก่

2.3.1.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.3.1.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.3.1.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.3.2 บรรยายภาศในการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์ทางการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนที่มีผลต่อความซื่อสัตย์ ได้แก่ เนื้อหาวิชา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.2.1 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ต้องการให้เรียนรู้

2.3.2.2 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน และนักเรียนปฏิบัติต่อครู ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะแก่นักเรียนทั้งในด้านการเรียน และด้านส่วนตัวที่นักเรียนมาขอคำปรึกษา

2) พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ความเชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

3. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกัน ด้านการเรียนและด้านส่วนตัวทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีความใกล้ชิดห่วงใย สนับสนุนซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนด้วยความรักและสามัคคี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์
 - 1.1 ความหมายของความซื่อสัตย์
 - 1.2 ประเภทของความซื่อสัตย์
 - 1.3 ลักษณะพฤติกรรมของความซื่อสัตย์
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์

1.1 ความหมายของความซื่อสัตย์

โวลเคอร์ (วรรณิ รัชธรรม, 2515 : 13 - 14 ; อ้างอิงมาจาก Volker, 1928 : 170) ได้ให้คำนิยามของความซื่อสัตย์ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง ความเต็มใจที่จะยอมรับผิดชอบต่อธุรกิจที่ทำงานเป็นกลุ่มและต้องทำให้ดีที่สุดในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายในการศึกษาใช้แบบทดสอบความซื่อสัตย์ ซึ่งดัดแปลงมาจาก Character Education Inquiry กรมการวัฒนธรรม (2497 : 5 - 6) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง ความซื่อตรง ไม่คิดโกง ถ้าแสดงออกทางใจจะเป็นน้ำใสใจจริง ไม่มีเงื่อนงำซ่อนไว้ในใจ ทางกายก็เป็นการทำจริง ไม่ใช่ทำดีเพื่อลวงให้คนอื่นติดกับ ทางวาจา คือ พูดจริง พูดลงเส้นคงวา เป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ และยังสามารถอธิบายถึงความซื่อสัตย์สุจริตของบุคคลเป็นข้อ ๆ ว่า

1. ต้องซื่อตรง ไม่คิดโกงหรือหลอกลวงเขากัน ประกอบอาชีพในทางสุจริต สิ่งใดทุจริต ผิดศีลธรรม จะต้องเลิกอย่างเด็ดขาด
2. ต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว และต่อมิตรสหาย และต้องมีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ ไม่คิดทรยศ

3. ต้องซื่อสัตย์ในที่ถูกทาง โดยเฉพาะทางที่เป็นประโยชน์และดีงามเท่านั้น ถ้าจะเป็นการทำลายประโยชน์ให้เกิดความเสียหายแล้ว ไม่ควรทำอย่างยิ่ง เช่น การซื่อสัตย์ต่อบุคคลที่คิดทำลายชาติ

4. ต้องรักษาศัพทของตนให้มีคุณค่าน่าเชื่อถือได้ ให้เป็นคนมีวาจาสิทธิ์ พูดว่า จะให้ความช่วยเหลือแก่ใครแล้วจะต้องเป็นไปตามที่พูดไว้เสมอ

จากหนังสือ Webster's New Universal Dictionary of the English Language ได้กล่าวถึงความซื่อสัตย์ (Honesty) ไว้ว่า ความซื่อสัตย์จะเป็นลักษณะของความซื่อตรง หรือความมั่นคงที่แน่นอนของการกระทำต่าง ๆ อันจะนำไปสู่ความคิด ศัพทที่ถูกต้อง และจะเป็นความเชื่อถือได้ มีความจริงใจ ไม่มีการหลอกลวง คดโกง และมีเล่ห์อุบายนั่นเอง นอกจากนี้ ยังมีความหมายว่า เป็นลักษณะที่ต้องทำตามหลักสูตร หรือหมายถึง การตัดสินใจ หรือเป็นการค้าขายธุรกิจที่ซื่อตรงตามสภาพการณ์ที่แท้จริง

เกษม บุญศรี (2504 : 17 - 26) ได้กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ในทางพุทธศาสนานั้น แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ความซื่อสัตย์ทางกาย หมายถึง การไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤตินิन्दในกาม และให้ความช่วยเหลือผู้อื่นตามกำลังและโอกาสเท่าที่จะทำได้
2. ความซื่อสัตย์ทางวาจา หมายถึง การพูดความจริงตรงไปตรงมา พูดในสิ่ง ที่ควรพูด ไม่เพ้อเจ้อ และเป็นศัพทที่อ่อนหวานน่าฟัง
3. ความซื่อสัตย์ทางใจ หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ใจเป็นสำคัญหรือความคิด เช่น ไม่โลภอยากได้ของผู้อื่น

ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (รุ่งเรืองธรรม. 2505 : 352) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ไว้ดังนี้ "ซื่อสัตย์" หมายถึง ประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คดโกง และหลอกลวง

ชาลี ลัทธิ (2507 : 5) ได้กล่าวว่า ความซื่อสัตย์นี้เป็นคุณธรรมด้านหนึ่งในจำนวนคุณธรรม ทั้งหมดที่แบ่งออกเป็น 10 ด้าน คือ

1. คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์
2. คุณธรรมที่มีต่อตนเอง
3. คุณธรรมที่เกี่ยวกับการเรียน

4. คุณธรรมที่มีต่อชุมชน
5. คุณธรรมที่มีต่อครอบครัว
6. คุณธรรมที่เกี่ยวกับอาชีพและกฎข้อบังคับ
7. คุณธรรมที่มีต่อศาสนา
8. คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น
9. คุณธรรมด้านมนุษยธรรม
10. คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติและขนบธรรมเนียมประเพณี

ประทีป มหาจันทร์ (2510 : 72) ได้อธิบายลักษณะของบุคคลที่ซื่อสัตย์สุจริตว่า นอกจากจะไม่หาประโยชน์ใส่ตนเองโดยการโกง การหลอกลวงผู้อื่น โดยที่แม้ว่าการกระทำเหล่านั้นจะไม่มีใครรู้แล้ว ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตจะต้องเป็นคนกล้ารับผิดชอบอีกด้วย ไม่ว่าการกระทำนั้นจะเป็นการกระทำด้วยความจงใจ หรือโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ก็จะต้องรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง ไม่ขัดทอดไปถึงบุคคลอื่น เมื่อให้สัตยาบันอย่างไร เขาจะทำตามสัตยาบันนั้นโดยไม่บิดพลิ้ว

ศรีนารถ สุริยะ (2512 : 46) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ หรือความสัตย์ซื่อตรงเที่ยงธรรม ยุติธรรม คือ ความจริง ความตรง ความแท้ ความแน่นอน ไม่เป็นความเทียม ความเท็จ และความซื่อตรงนี้หมายถึงเอาความจริงในตัวบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นอัธยาศัย และความประพฤติ จักแนกได้ดังนี้

1. ความจริงต่อการงาน ตรงต่อเวลาและหน้าที่
 2. ความจริงต่อบุคคล คือมีความซื่อสัตย์ต่อมิตร จริ่งใจต่อผู้ใหญ่และผู้ปกครอง
- ควรมีการอบรมตนดังนี้

- 2.1 ซื่อสัตย์ต่อมิตร
- 2.2 สวามิภักดิ์ ไม่คิดคดต่อผู้ใหญ่ และผู้ปกครองที่ตนยกย่อง
- 2.3 ความกตัญญูตบเวที รู้ว่าผู้ใดที่ตนยกย่องแล้วไม่คิดลบหลู่ พยายามหา

โอกาสตอบแทนบุญคุณท่านอยู่เสมอ

3. ความจริงต่อความดี ได้แก่ ประพฤติความดีอย่างไรก็ประพฤติจริงอย่างนั้น
- ให้เป็นอัธยาศัยดีงามอยู่เสมอ

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2514 : 55 - 77) ได้กล่าวถึงพื้นฐานของบุคลิกภาพของคนที่พัฒนาแล้ว จะต้องมีความสัมพันธ์พื้นฐาน (Pre-requisite) 5 ประการ คือ

1. ความรับผิดชอบ (Responsibility)
2. ความสม่ำเสมอ (Unitomity)
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-Confidence)
4. ความพยายามพึ่งตนเอง (Self-Reliance)
5. ความซื่อสัตย์เที่ยงตรง (Honesty)

จากที่กล่าวมานี้เราจะเห็นได้ว่า ความซื่อสัตย์เป็นพื้นฐานทางบุคลิกภาพของคนที่ จะมีการพัฒนาประการหนึ่ง ซึ่งควรส่งเสริมให้ทุกคนได้มี

พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นราชินีนาถวิมลทิพย์ (2514 : 248 - 249) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ไว้ว่า ซื่อ แปลว่า ไม่คดโกง ซื่อ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Honest ความซื่อภาษาอังกฤษใช้คำว่า Honesty ความซื่อสัตย์ คือ ไม่คดโกงในความสัมพันธ์กับผู้อื่น สัตย์ในที่นี้มีความหมายไปในทางจงรักภักดี เช่น ถือน้ำพิพัฒน์สัตยา หรือให้สัตย์ ตรงกับ Faithful ซื่อตรงต่อหน้าที่ คือ ไม่คดโกงต่อหน้าที่และจงรักภักดีต่อหน้าที่ ส่วนความซื่อสัตย์สุจริตนั้น เน้นความหมายที่จิตใจ จิโรอาจซื่อสัตย์ต่อใจได้ แต่ใจไม่ซื่อสัตย์สุจริต เพราะกระทำผิดศีลธรรม ไม่เป็นการสุจริต ภาษาอังกฤษใช้ Upright ความซื่อสัตย์สุจริตใช้ Integrity

ทวี บุญยเกตุ (2515 : 55 - 59) ความซื่อสัตย์ หมายถึง ความจงรักภักดี ความซื่อตรง การประพฤติอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีการหลอกลวง เอาไร้ดเอาเปรียบ ซึ่งบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ มักจะเป็นคนที่มีกำลังใจเข้มแข็ง ใจบริสุทธิ์ หนักแน่น รักเกียรติยศชื่อเสียง ไม่เห็นแก่ตัว แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง จะมีลักษณะของหิริโอตตัปปะ คือ ละอายตัวเอง กระจกตัวเอง ไม่กล้าทำในสิ่งที่ได้ชื่อว่าไม่สุจริต แม้ว่าการกระทำนั้น ๆ ไม่มีใครรู้เห็นก็ตาม เป็นการกระทำเพื่อให้เป็นไปตามที่ตั้งไว้ หรือทำตามคำพูดโดยไม่เหลวไหล
2. ซื่อสัตย์ต่องานที่ตนทำ ได้แก่ ความซื่อตรง เที่ยงธรรม ไม่มีการเอาไร้ดเอาเปรียบ แสวงหาผลประโยชน์ใส่ตนไปในทางที่ไม่ชอบ อันอาจนำความเสียหายมาสู่งานในหน้าที่ หรืออาชีพที่ทำอยู่
3. ความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง จะเป็นคุณสมบัติอันสำคัญยิ่งของเพื่อนที่ดี เพราะคนที่ทำงานร่วมกัน ควรจะมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ไม่มีการทรยศ ไม่โกง หรือเอาไร้ดเอาเปรียบ เพื่อน จะต้องมีความรัก ความหวังดี ความสงสาร และความปรารถนาดีต่อเพื่อนด้วย

สุพัตรา สุภาพ (2515 : 70) กล่าวว่า พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องสร้างคุณธรรม ความซื่อตรง ความรักให้แก่เด็ก ถ้าพ่อแม่ลำเอียงเด็กจะดื้อ ถ้าพ่อแม่ไม่ซื่อตรงเด็กจะพูดปด ด้วยเหตุนี้ เด็กจะดีหรือไม่ดีจึงขึ้นอยู่กับพ่อแม่ ตลอดจนการเลียนแบบสิ่งแวดล้อมทางสังคมอีกด้วย

คณะนิติปรัชญาเอก สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (สวนา พรหมกุล และคนอื่น ๆ. 2521 : ไม่มีเลขหน้า) ได้รวบรวมความหมายของความซื่อสัตย์จากที่ต่าง ๆ กัน และสรุปว่า หมายถึง ลักษณะพฤติกรรม หรือความรู้สึกดังนี้ คือ ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนด ตรงต่อเวลา พูดแต่ความจริง สะอาดต่อบาท ไม่เอาเปรียบ ไม่ทุจริต หรือประพฤติมิชอบ มีความรับผิดชอบ คุณธรรม ไม่หลอกลวง ไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ

อาภา ถัดช่วง (2521 : 1 - 8) ได้กล่าวว่าเป็นลักษณะของการกระทำที่ตรงไปตรงมา ตามข้อตกลงหรือหลักการที่ตนเชื่อถือ โดยยึดหลักแห่งความยุติธรรมไม่เอาเปรียบผู้อื่น และผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตนี้จะเป็นบุคคลที่ได้รับการสรรเสริญ เป็นที่ไว้วางใจของบุคคลอื่น และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ (2524 : 22) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ไว้สรุปดังนี้ คือ ความซื่อสัตย์ หมายถึง ความซื่อตรง ไม่คดโกง ทั้งทางกาย วาจาใจ ทั้งต่อตนเองและหน้าที่การงาน

สงบ ลักษณะ และคนอื่น ๆ (2524 : 34) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง การมีค่านิยมประพฤติปฏิบัติตรงต่อความจริง เช่น ตรงต่อหน้าที่ ตรงต่อความรับผิดชอบตรงต่อคำมั่นสัญญา ตรงต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม

อนุวัฒน์ ตั้งสมบูรณ์ (2526 : 16) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง การกระทำหรือความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องการไม่ทุจริต และประพฤติมิชอบ การปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ การไม่หลอกลวง การพูดแต่ความจริง การไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ การมีความยุติธรรม และมีความสะอาดต่อบาท

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2528 : 8) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง การประพฤติตรง และจริงใจ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกง และไม่หลอกลวง

สุตฺใจ จันทองคำ (2533 : 11) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง การกระทำ หรือพฤติกรรมตลอดจนการแสดงความรู้สึกของบุคคลในเรื่อง การพูดความจริง การตรงต่อเวลา การยอมรับผิด การไม่ขโมยของผู้อื่นหรือเอาของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง และการประพฤติปฏิบัติตามข้อตกลง กติกาหรือสัญญาที่ให้ไว้กับตนเองหรือผู้อื่น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติอย่างเหมาะสม มีความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อมิตรสหาย และมีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ ไม่คิดคดทรยศ ประกอบอาชีพในทางสุจริต ไม่ขโมยของผู้อื่น และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนด เช่น ตรงต่อเวลา พูดแต่ความจริง ละอายต่อบาป ไม่เอาเปรียบ ไม่ทุจริต มีความรับผิดชอบ ยุติธรรม ไม่หลอกลวง ไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ

1.2 ประเภทของความซื่อสัตย์

ความซื่อสัตย์ หมายถึง ความประพฤติที่ยึดหลักแห่งคุณธรรม ประพฤติปฏิบัติด้วยความจริงใจ ทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นนั้นอาจแบ่งได้เป็นหลายประเภท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้แบ่งยึดเอาเรื่องใดเป็นเกณฑ์ แต่อย่างไรก็ตามมีผู้นิยมแบ่งประเภทของความซื่อสัตย์ออกเป็นลักษณะต่าง ๆ กัน พอยกตัวอย่างได้ดังนี้

ศรีนาถ สุริยะ (2512 : 46) ได้จำแนกความซื่อสัตย์ออกเป็น 3 ประเภทพอสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ความจริงต่อการงาน คือ ตรงต่อเวลาและหน้าที่
2. ความจริงต่อบุคคล คือ มีความซื่อสัตย์ต่อมิตร จริงต่อผู้ใหญ่ และผู้ปกครอง ควรมีการอบรมตนดังนี้

- 2.1 ซื่อสัตย์ต่อมิตร
- 2.2 สวามิภักดิ์ ไม่คิดคดต่อผู้ใหญ่ และผู้ปกครองที่ตนยกย่อง
- 2.3 ความกตัญญูทดแทนเวทียุติว่าผู้ใดทำคุณแก่ตนแล้ว พยายามที่จะหาโอกาส

ตอบแทนเสมอ

3. ความจริงต่อความดี คือ ประพฤติความจริงอย่างไรก็ประพฤติจริงอย่างนั้น

เสมอ

ทวี บุญเกิด (2515 : 55 - 61) ได้จำแนกความซื่อสัตย์ออกเป็น 3 ประเภทสรุปได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง นับว่ามีคุณค่าสูงกว่าอะไรทั้งหมด เพราะผู้ที่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง จะเป็นผู้มีหิริโอตตัปปะ มีความละเอียดต่อตนเอง ในอันที่กระทำความคิด
2. ความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง ไม่เอาเปรียบเพื่อนฝูง มีความรัก ความปรารถนาดีต่อเพื่อนฝูง
3. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ไม่แสวงหาผลประโยชน์ใส่ตนในทางที่มีชอบ อันจะนำความเสียหายให้แก่งานที่ทำอยู่

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2523 : 60 - 61) ได้สรุปผลการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย เมื่อวันที่ 22 - 27 มกราคม 2523 และได้กล่าวถึงความซื่อสัตย์สุจริตว่าเป็นจริยธรรมที่เน้นความซื่อตรงต่อตนเอง หน้าที่การงาน ศักดิ์สัญญา แบบแผน กฎหมาย ความถูกต้องอันดีงาม และมีพฤติกรรมที่โปร่ง ดังนี้

1. ซื่อตรงต่อเวลา
2. ซื่อตรงต่องานของตัวเองที่กำหนดไว้
3. ซื่อตรงต่อหน้าที่การงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเอง
4. ซื่อตรงต่อคุณธรรม (เพื่อความประพฤติที่ดี) ที่ยึดถือปฏิบัติ
5. ซื่อตรงต่อการนัดหมาย (การพบปะ การประชุม)
6. ซื่อตรงต่อการให้สัญญา (คำพูด เงิน การช่วยเหลือ)
7. ซื่อตรงต่อคำสั่งของครู
8. ซื่อตรงต่อระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
9. ซื่อตรงต่อทรัพย์สินของผู้อื่น
10. ซื่อตรงต่อหน้าที่การงานของผู้อื่น รู้จักแบ่งงานให้สมาชิกในกลุ่ม

ไม่ก้าวล่วงงานของผู้อื่น

11. ซื่อตรงต่อระเบียบแบบแผนประเพณี
12. ซื่อตรงต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสังคม
13. ซื่อตรงต่องานที่หมู่คณะมอบหมาย
14. ซื่อตรงต่อข้อมูลปัจจุบัน โดยรู้จักงานระหว่างข้อมูลและค่าประเมินของผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

15. มีความยุติธรรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2523 : 147 - 148) ได้จำแนกความซื่อสัตย์ได้ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี การมีความละเอียด เกรงกลัวต่อการกระทำผิด การไม่พูดปด การไม่คิดโลภในของผู้อื่น ไม่คล้อยตามพวกที่โลภ หรือ ชักจูงไปในทางเสื่อมเสีย มั่นคงต่อการทำความดีของตน ไม่คดโกง ความตั้งใจทำงานจริง ประพฤติตรงตามพูดและคิด ในกรณีของนักเรียนจะเห็นความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ เรียนจริง มาโรงเรียนตรงต่อเวลา ทำการบ้านไม่ลอกคนอื่น เวลาสอบก็ตั้งใจสอบ ไม่ทุจริตในห้องสอบ

2. ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล คือ มีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น ต่อมิตร ต่อหัวหน้างาน ต่อผู้มีพระคุณ ลักษณะสำคัญ คือ มีความจริงใจต่อผู้อื่น ไม่ชักชวนผู้อื่นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ส่อพลอ เพื่อหาประโยชน์ส่วนตน เดือนสติและน้าในสิ่งที่เป็ประโยชน์ ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ไม่คิดริษยาเกลียดชัง ไม่ถือเอาของของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยการลักขโมย ฉ้อโกง ไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น ยอมรับผิดหากตนเป็นผู้ทำผิดต่อผู้อื่น รู้จักเคารพสิทธิ์ของผู้อื่น ไม่หยิบของใช้ของผู้อื่นไปโดยไม่ได้รับอนุญาต มีความประพฤติดีทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น

3. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คือ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนทำ หรือได้รับมอบหมาย และทำให้ดีที่สุด ไม่ทอดทิ้งหน้าที่ ไม่ทุจริตคดโกง ไม่ใช้อำนาจหน้าที่หาประโยชน์ส่วนตน รักภาระเบี่ยง ญะเกณฑ์ ตรงต่อเวลา ไม่เอาเวลาที่ทำงานในหน้าที่ไปใช้ประโยชน์ส่วนตน

4. ความซื่อสัตย์ต่อหมู่คณะ สังคม และประเทศชาติ คือ การรักษาความสัตย์สุจริต ไม่คิดประทุษร้ายต่อหมู่คณะ รักษาความสามัคคี ไม่นำความลับของหมู่คณะ สังคมประเทศชาติไปเปิดเผย ไม่เป็นต้นเหตุให้คนภายนอกมาทำลายหมู่คณะ ไม่คิดทรยศทำลายสถาบันหลักของชาติ ไม่ร่วมมือกันทำงานใด ๆ ที่ผิดกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ สำนึกว่าตนเองเป็นพลเมืองของประเทศจะต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ช่วยกันรักษาความสงบ สิ่งใดที่สร้างขึ้นเป็นสาธารณสมบัติจะต้องช่วยกันรักษา และรู้จักใช้อย่างทะนุถนอม

นอกจากนี้ ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ (2524 : 22) ได้จำแนกความซื่อสัตย์ของบุคคลออกเป็น 5 ประเภท พอสรุปได้ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ มีความละเอียดและกระตือรือร้นใจตนเองในการทำความผิดให้ได้ชื่อว่าไม่สุจริต

2. ความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง หมู่คณะ คือ การไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกง และเอาเปรียบเพื่อนฝูงและหมู่คณะ

3. ความซื่อตรงต่อหน้าที่การงาน คือ ความซื่อตรงเที่ยงธรรม ไม่หาผลประโยชน์ใส่ตนเองจนทำให้เดือดร้อนแก่หน้าที่การงานที่ทำอยู่

4. ความซื่อสัตย์ต่อสังคม และชุมชน คือ ไม่กระทำความผิดต่อกฎเกณฑ์ของสังคม และชุมชนเพื่อหาประโยชน์ต่อตนเอง

5. ความซื่อสัตย์ต่อระเบียบ กฎเกณฑ์ จารีต ประเพณี กฎหมาย วัฒนธรรม คือ รักษาและปฏิบัติต่อระเบียบ กฎเกณฑ์จารีตประเพณี วัฒนธรรมด้วยความซื่อตรง จริงใจ และเที่ยงธรรม

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2525 : 129 - 131) ได้วิเคราะห์โครงสร้างของความซื่อสัตย์ว่า แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี มีความละเอียดเอาจริงต่อการกระทำผิด พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก คือ

1.1 ไม่สับปลับกลับกลอก

1.2 ไม่คล้อยตามพวกที่ลากหรือจูงไปในทางที่เสื่อมเสีย

1.3 มั่นคงต่อการกระทำดีของตน

1.4 ไม่คดโกงมีความตั้งใจจริง

1.5 ประพฤติตรงตามที่พูดและคิด

2. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก คือ

2.1 ไม่เอาเวลาทำงานในหน้าที่ไปใช้หาประโยชน์ส่วนตัว

2.2 ไม่ใช้อำนาจหน้าที่หาประโยชน์ส่วนตัว

3. ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล คือ มีความซื่อตรงต่อผู้อื่น ต่อมิตร ต่อหัวหน้างาน ต่อผู้มีพระคุณ พฤติกรรมที่แสดงออก คือ

3.1 ประพฤติตรงไปตรงมาไม่คิดคดต่อผู้อื่น

3.2 ไม่ชักชวนไปในทางที่เสื่อมเสีย

3.3 ไม่ส่อพลอเพื่อหาประโยชน์ส่วนตน

3.4 ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ไม่คิดริษยาหรือกลั่นแกล้ง

4. ความซื่อสัตย์ต่อคณะ สังคม และประเทศชาติ พฤติกรรมของบุคคลที่
แสดงออก คือ

- 4.1 ร่วมมือร่วมใจกันทำงานด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- 4.2 ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตนหรือเอาดีเข้าตน
- 4.3 ไม่ร่วมมือกันทำงานใด ๆ ที่ผิดกฎหมาย หรือผิดระเบียบข้อบังคับ

ของสังคมหรือหมู่คณะ

นอกจากนี้ยังได้ระบุถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์สุจริตที่มักจะพบอยู่เสมอ
ในชีวิตประจำวันดังนี้

1. ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างไม่อยู่ก็ไม่ทำงาน
2. มาทำงานช้า เลิกก่อนเวลาที่กำหนด
3. ยืมเงินแล้วทำเป็นลืมไม่ส่งคืน
4. ทำของผู้อื่นเสียแล้วนิ่งเฉย
5. ทำงานแต่เฉพาะหน้า ทำงานลวก ๆ
6. ซื่อของเงินทองเกินก็เฉยเสีย
7. เอาของของคนอื่นมาเป็นของตน
8. ฉ้อโกง ลักลอบ ยักยอก
9. ไม่ซื่อสัตย์
10. ไม่รักษาคำมั่นสัญญา
11. ทูจริตต่อหน้าที่ คดโกง
12. กล่าวเท็จ การบิดพลิ้ว การหลอกลวง
13. ไม่ตรงต่อเวลา

สมเด็จพระมหาธีรวงศ์ (2525 : 15) ได้จำแนกลักษณะบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ไว้

6 ประการ คือ

1. ซื่อสัตย์ต่อตนเอง
2. ซื่อสัตย์ต่อวาจา
3. ซื่อสัตย์ต่อการทำงาน
4. ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่

5. ข้อเสียต่อบุคคล
6. ข้อเสียต่อคณะ ✓

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์มีหลายประเภท ทั้งขึ้นอยู่กับว่าผู้แบ่งยึดเอาเรื่องใดเป็นเกณฑ์การแบ่ง เช่น ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ความซื่อตรงต่อเวลา ซื่อตรงต่อการทำงาน และ ความซื่อสัตย์ต่อคณะ สังคม และประเทศชาติ

1.3 ลักษณะพฤติกรรมของความซื่อสัตย์

จากการที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ความซื่อตรงด้วยความจริงใจเป็นลักษณะที่สำคัญของความซื่อสัตย์ของบุคคล แต่ก็มีผู้สรุปลักษณะของความซื่อสัตย์ไว้หลายทัศนะที่น่าสนใจดังนี้คือ ทอมป์สัน (วิวัฒน์ อัสวานิชย์, 2523 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Thompson, 1952) ได้กล่าวถึง ลักษณะที่สำคัญของความซื่อสัตย์ไว้ พอสรุปลักษณะของความซื่อสัตย์จะต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 2 อย่าง คือ

1. ระเบียบนิยม
2. ความต้องการที่เกิดขึ้นรุนแรงในขณะนั้น

ประเทิน มหาจันทร์ (2510 : 72) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของความซื่อสัตย์ไว้พอสรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์ของบุคคลจะต้องมีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้คือ

1. ไม่หาประโยชน์ใส่ตนเองโดยการโกง การหลอกลวงผู้อื่นแม้ว่าการกระทำนั้นจะไม่มีใครเห็นก็ตาม
2. ผู้ที่มีความสุจริตจะต้องเป็นบุคคลที่กล้ารับผิดชอบ ไม่ว่าการกระทำนั้นจะทำความจริงหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ก็จะยอมรับในการกระทำของตน ไม่ขัดทอดไปถึงบุคคลอื่น
3. เมื่อให้สัญญาอย่างไร จะต้องทำตามสัญญานั้นโดยไม่บิดพลิ้ว

กรมการวัฒนธรรม (วิวัฒน์ อัสวานิชย์, 2523 : 19 - 20 ; อ้างอิงมาจาก กรมการวัฒนธรรม, 2497 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของความซื่อสัตย์ไว้พอสรุปได้ว่า ลักษณะของความซื่อสัตย์จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ต้องซื่อตรง ไม่คิดหลอกลวงเขาเกิน ประกอบอาชีพสุจริต สิ่งใดทุจริตผิดศีลธรรมต้องเลิกเด็ดขาด

2. ต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว และต่อมิตรสหาย จะต้องมีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ ไม่คิดทรยศ
3. ต้องซื่อสัตย์ในทุกทาง โดยเฉพาะทางที่เป็นประโยชน์และดีงามเท่านั้น
4. ต้องรักษาภาพพจน์ของตนให้มั่งคั่งน่าเชื่อถือ ให้เป็นคนมีวาจาสิทธิ์ พุดจริง ทาจริงเสมอ

1.4 พฤติกรรมของผู้ที่มีความซื่อสัตย์

พฤติกรรมของผู้ที่มีความซื่อสัตย์เป็นลักษณะที่สำคัญของบุคคลที่ควรจะมีไว้เป็นสมบัติของตน เป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพของบุคคลที่ควรจะมีการพัฒนาประการหนึ่ง และควรส่งเสริมให้ทุกคนได้มี ดังที่ กรมวิชาการ (2528 : 21 - 22) ได้รวบรวมพฤติกรรมของผู้ที่มีความซื่อสัตย์ไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. พุดความจริง
2. เก็บของตกได้ส่งคืนเจ้าของ
3. ตรงต่อเวลา
4. ยอมรับผิดเมื่อทำผิด
5. ไม่ประพาดตนเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก
6. ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือสัญญา
7. หาเลี้ยงชีพในทางสุจริต
8. ไม่ถือเอาของผู้อื่นเป็นของตน
9. รักษาความยุติธรรม
10. ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ลักษณะพฤติกรรมของผู้ที่มีความซื่อสัตย์เป็นคุณสมบัติพื้นฐานของบุคลิกภาพของบุคคล เช่น พุดความจริง ตรงต่อเวลา ยอมรับผิดเมื่อทำผิด ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือสัญญา และหาเลี้ยงชีพในทางสุจริต

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

✓ฮาร์ทฮอร์น และเมย์ (Thompson. 1952 : 515 ; citing Hartshorne and May. 1928) ได้ศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการศึกษาพบว่า เด็กฉลาดจะซื่อสัตย์สุจริตมากกว่าเด็กโง่ และเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความซื่อสัตย์มากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนจากการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคะแนน ความซื่อสัตย์ เด็กชายและเด็กหญิงมีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

ฮาร์ทฮอร์น และเมย์ (Thompson. 1952 : 515 ; citing Hartshorne and May. 1928) ได้ศึกษา พบว่าบิดาที่มีอาชีพ ผู้อำนวยการ แพทย์ วิศวกร บุตรจะทำการทุจริตไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองต่างอาชีพกัน มีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

✓อีตัน และคนอื่น ๆ (Eaton and others. 1956 : 350) พบว่า การฝ่าฝืนกฎข้อบังคับและความประพฤติที่ขัดต่อศีลธรรมของเด็กระดับชั้นต่าง ๆ กันแตกต่างกันด้วย นั่นคือ ชั้นที่ 7 - 9 ฝ่าฝืนร้อยละ 77 ส่วนชั้นที่ 10 - 122 ฝ่าฝืนร้อยละ 23

เบคเกอร์ และเฟน (Baker and Fane. 1975 : 195) ได้ทำการวิจัยพบว่า ความขัดแย้งระหว่างบิดา มารดาเด็กจะรู้สึกได้ว่าเป็นพิเศษ เขาอาจเงิบเงย แต่มีความรู้สึกบ่นว่าอยู่เงิบ ๆ และค่อย ๆ ผลักดันให้เขามีความรู้สึกเป็นตรงกันข้ามมากขึ้น จนกลายเป็นคนหัวนโหน่ง และไม่มีเส้นทางอารมณ์ ซึ่งลักษณะเช่นนี้หากสะสมขึ้นเรื่อย ๆ จะทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเองในที่สุด

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจสูง มักจะเป็นเด็กที่มีความซื่อสัตย์ ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจต่ำ จะมีการหลอกลวงมากกว่าในทุก ๆ ระดับอายุ ทั้งนี้เพราะว่า เด็กได้รับแรงผลักดันและค่านิยมทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพียร์ลีน (Burton. 1976 : 183 ; citing Pearlin. 1971) พบว่า สถานภาพทางสังคมของพ่อแม่ วิธีการอบรมเลี้ยงดู และความคาดหวังในตัวลูกของพ่อแม่มีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ของเด็ก

เพียร์ลีน (Burton. 1976 : 183 ; citing Pearlin. 1971) ศึกษาเกี่ยวกับการทุจริตในเด็กทั่ว ๆ ไปว่า เด็กที่บิดามารดามีอาชีพที่ดีว่ามีมาตรฐานทางสังคมสูง

เช่น แพทย์ วิศวกร หรือผู้อำนวยการ จะโกงน้อยกว่าเด็กที่บิดามีอาชีพกรรมกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้มาตรฐานที่ครอบครัวมีรายได้น้อยจะโกงมากกว่าเด็กที่ครอบครัวมีรายได้มาก อย่างมีนัยสำคัญ

โวลเคอร์ (วรณี รัชธรรม. 2515 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Voelker. n.d.) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอิทธิพลที่ได้รับมาจากการฝึกอบรมในวัยเด็กและเกี่ยวกับตัวมารดาที่จะฝึกให้เด็กได้รับผิดชอบ

2.2 งานวิจัยในประเทศ

สุริยงศ์ อัยรักษ์ (2517 : 81 – 82) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความซื่อตรงต่อหน้าที่ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของความซื่อสัตย์ พบว่า นักเรียนไทยและนักเรียนมุสลิมมีความซื่อตรงต่อหน้าที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความซื่อตรงต่อหน้าที่กับมโนภาพเกี่ยวกับตนเองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักเรียนที่มีความซื่อตรงต่อหน้าที่สูงจะมีตนตามอัตภาพสูง และนักเรียนที่มีความซื่อตรงต่อหน้าที่ต่ำจะมีตนตามอัตภาพต่ำ ความซื่อตรงต่อหน้าที่จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเกรงใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรียร ธรรมาธิปต์ และคนอื่น ๆ (2510 : 91) ได้ร่วมกันวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพและทัศนคติของกษัตริย์ทั่วประเทศไทย ซึ่งได้ข้อมูลมาจากกษัตริย์ที่เข้าร่วมเข้ารับการอบรมที่กระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2507 ผลการวิจัยพบว่า คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์มีความสำคัญเป็นอันดับแรกสุดในการที่จะกำหนดคุณสมบัติ หรือการคัดเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งในหน้าที่การงานต่าง ๆ สำหรับประเทศไทยเรา

ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจิณิก (2520 : 131 – 132) พบว่า จริยธรรมของเยาวชนไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามเพศ ฐานะทางครอบครัว ระดับการศึกษา

สไบโชค พูนงาม (2522 : 46) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรับรู้การผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความรู้การรับรู้การผิดชอบ และความซื่อสัตย์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความรู้การรับรู้การผิดชอบและความซื่อสัตย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลัดดา คานแก้ว (2528 : 120 - 123) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนคติเกี่ยวกับตนกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ โดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ในเมือง และมีถิ่นที่อยู่ในชนบท รวมจำนวน 630 คน ผลการวิจัยพบว่า มโนคติเกี่ยวกับความซื่อสัตย์โดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กัน และยังพบว่า นักเรียนหญิงมีความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิตรา เมระ (2529 : 27) ศึกษาพบว่า ความรักใคร่ปรองดองกันระหว่างบิดามารดา เป็นสิ่งสำคัญมากต่อชีวิตครอบครัว เด็กจะเติบโตขึ้นเป็นผู้ที่มีความรักต่อเพื่อนมนุษย์ เป็นเด็กที่ร่าเริงแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กจะมีสุขภาพจิตดีและกล้าเผชิญปัญหา ไม่หลบหนีปัญหา มีความกล้าที่จะแสดงออกและมั่นใจในความสามารถของตน

แจ่มจันทร์ เกียรติกุล (2531 : 26 - 27) วิจัยพบว่า บทบาทของพ่อแม่ที่มีต่อลูก คือ การให้ความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่ตั้งแต่แรกเกิด ช่วยให้ลูกเติบโตทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมอย่างดีที่สุด จัดประสบการณ์สิ่งแวดล้อมที่ดีและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ครอบครัวจะพาหนะที่ได้ดีเพียงไร ขึ้นอยู่กับบรรยากาศของการอบรมเลี้ยงดูของแต่ละครอบครัว สร้างขึ้น ทักษะคิดของพ่อแม่ในเรื่องชีวิตครอบครัว ความประพฤติก่อนพ่อแม่ที่มีต่อลูก เหล่านี้รวมกันเป็นออกมาเป็นบรรยากาศของครอบครัว ซึ่งหมายถึง วิธีการปฏิบัติที่พ่อแม่แสดงออกต่อลูกนั่นเอง

จากเอกสารงานวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศ พบว่า ตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ระดับชั้น และบรรยากาศในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

สำหรับตัวแปรอัตมโนทัศน์ และอาชีพของผู้ปกครองยังไม่มีงานวิจัยใดที่แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน เขตโยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 1,108 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน เขตโยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 369 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 96% (Yamane. 1967 : 886) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยแบ่งประชากรออกเป็น 3 ระดับชั้น คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนในแต่ละชั้น โดยใช้สัดส่วนประชากร กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 3 : 1 ได้นักเรียนแต่ละระดับชั้นดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 125 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 114 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 130 คน รวม 369 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
มัธยมศึกษาปีที่ 1	376	125
มัธยมศึกษาปีที่ 2	343	114
มัธยมศึกษาปีที่ 3	389	130
รวม	1,108	369

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามความซื่อสัตย์

โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครอง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ระดับชั้น

- () มัธยมศึกษาปีที่ 1
- () มัธยมศึกษาปีที่ 2
- () มัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- () ต่ำกว่า 2.00
- () ระหว่าง 2.01 – 2.79
- () 2.80 ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

- () โสด
- () คู่
- () หม้าย

4. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

- () สูงกว่า 10,000 บาท/เดือนขึ้นไป
- () 5,000 – 10,000 บาท/เดือน
- () ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน

5. อาชีพของผู้ปกครอง

- () รับราชการ
- () ค้าขาย หรือนักธุรกิจ
- () รับจ้าง
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแสดงตัวเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ กาญจนา ควรสุภา (2516 : 108 - 110) และชนนุช บุญสิทธิ์ (2541 : 66 - 69) แล้วผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพขึ้นมาให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และไม่จริงเลย

2.3 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 2.2 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธมณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ไพศาล อ้นประเสริฐ เพื่อตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ได้ข้อคำถาม จำนวน 30 ข้อ

2.4 นำแบบสอบถามบุคลิกภาพ ในข้อ 2.3 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ จำนวน 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดลงมาถึงคะแนนต่ำสุด นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนสูง 25% และนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำ 25% เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งได้แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.91 ถึง 5.49

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในข้อ 2.4 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 132 - 133) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบุคลิกภาพเท่ากับ 0.5184

ตัวอย่างแบบสอบถามคุณภาพ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อตรงกับข้อเท็จจริง
ของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการ
เพียงข้อละ เครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงทุกครั้ง
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความจริง เป็นของนักเรียนบางครั้ง ไม่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยครั้งมาก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
0	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจ ถ้ามีใครมาขอร้อง ให้ช่วยเหลือในสิ่งที่ข้าพเจ้าถนัด ..					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. ข้อความทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมายบุคลิกภาพ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	บุคลิกภาพเก็บตัว
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	บุคลิกภาพกึ่งแสดงตัว-เก็บตัว
คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	บุคลิกภาพแสดงตัว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามอัตมโนทัศน์ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามอัตมโนทัศน์ ของ วิมล สุวรรณณี (2527 : 80 – 85) ธีระ มุลธิยะ (2530 : 66 – 69) นันทพล อันทะชัย (2532 : 77 – 81) และสมศรี บุญอรุณรักษา (2539 : 96 – 97) และผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามอัตมโนทัศน์ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้

3.3 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 3.2 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ เพื่อตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ ได้ข้อคำถาม จำนวน 24 ข้อ

3.4 นำแบบสอบถามอัตมโนทัศน์ในข้อ 3.3 จำนวน 24 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ จำนวน 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์

ที่กำหนดไว้ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุด ลงมาถึงคะแนนต่ำสุด นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนสูง 25% และนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำ 25% เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งได้แบบสอบถามอัตโนมัตินี้จำนวน 21 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.04 ถึง 5.75

3.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในข้อ 3.4 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (∞ -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 132 - 133) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอัตโนมัตินี้เท่ากับ 0.7780

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามวัดอัตโนมัตินี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยให้นักเรียนสำรวจความคิดและความรู้สึกของตนเองใน 4 ด้าน คือ รูปร่างลักษณะความสามารถ คุณค่าของตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น จากข้อความที่กำหนดให้

ตัวอย่างแบบสอบถามอัตโนมัตินี้

คำชี้แจง นักเรียนคงจะเคยมองดูตัวเองบ้างและมีความคิด ความรู้สึกว่าตนเองมีรูปร่างลักษณะเป็นอย่างไร มีความสามารถมากน้อยแค่ไหน มีคุณค่าเพียงใด และมีความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นมากน้อยแค่ไหน ข้อความต่อไปนี้จะช่วยวิเคราะห์ความรู้สึกที่มีต่อตัวเองของนักเรียนได้มาก ถ้าหากว่านักเรียนจะตอบอย่างจริงจัง และตรงตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน

โปรดพิจารณาว่า นักเรียนมีความคิด และความรู้สึกต่อตนเอง ในด้านต่าง ๆ ในระดับไหนมากหรือน้อยเพียงไร แล้วกาเครื่องหมาย $\checkmark$ ในช่องที่ตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายความว่า	ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายความว่า	ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายความว่า	ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายความว่า	ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนน้อย
ไม่จริงเลย	หมายความว่า	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
	<u>รูปร่างลักษณะ</u>					
0	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นคนรูปร่างหน้าตาดี					
00	ข้าพเจ้ายืน เดิน นั่ง ไม่สง่าเท่าที่ควร					
	<u>ความสามารถ</u>					
000	ข้าพเจ้าเป็นคนเรียนเก่ง					
0000	ข้าพเจ้าเป็นคนฉลาด					
	<u>คุณค่าของตนเอง</u>					
00000	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ตนเองมีความรับผิดชอบ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ถ้าข้อความนั้นเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 1 คะแนน

ถ้าข้อความนั้นเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมายอัตมโนทัศน์ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง อัตมโนทัศน์ไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง อัตมโนทัศน์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง อัตมโนทัศน์ดี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

4.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 82 – 83) แล้วผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองขึ้นมาให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และไม่จริงเลย

4.3 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 4.2 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ เพื่อตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ ได้ข้อคำถาม จำนวน 37 ข้อ

4.4 นำแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ในข้อ 4.3 จำนวน 37 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ จำนวน 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุด ลงมาถึงคะแนนต่ำสุด นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนสูง 25% และนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำ 25% เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งได้แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 31 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.02 ถึง 9.08

เกณฑ์การให้คะแนน

ถ้าข้อความนั้นเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 1 คะแนน

ถ้าข้อความนั้นเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (วิเชียร เกตุสิงห์.

2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

5.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในการเรียนการสอน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอนของ เดิมศักดิ์ คทวณิช (2540 : 165 - 166) เสาวรัตน์ จุลรัตน์ (2535 : 154 - 156) ศรีระพร จันทโนทก (2538 : 106 - 108) และชนนุช บุญสิทธิ์ (2541 : 72 - 75) แล้วผู้วิจัยได้

สร้างแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอนขึ้นมาให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และไม่จริงเลย

5.3 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 5.2 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภะ และอาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ เพื่อตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ ได้ข้อคำถาม จำนวน 40 ข้อ

5.4 นำแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ในข้อ 5.2 จำนวน 40 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ จำนวน 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุด ลงมาถึงคะแนนต่ำสุด นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนสูง 25% และนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำ 25% เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งได้แบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน จำนวน 31 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.04 ถึง 9.85

5.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในข้อ 5.4 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 132 - 133) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอนเท่ากับ 0.8239

ตัวอย่างแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในการเรียนการสอน ขอให้ท่านนักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาว่า เป็นจริงตามการกระทำของท่านมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียวกันเท่านั้น ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักเรียนพอสมควร
จริงบ้าง	หมายถึง	บางครั้งการกระทำของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมาก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
0	ครูมีวิธีการถ่ายทอดความรู้ ทำให้					
	การเรียนรู้ที่น่าสนใจ					
00	ครูสอนเร็วทำให้ข้าพเจ้า					
	จดจำบรรยาย					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายบรรยากาศทางการเรียนการสอน (วิเชียร เกตุสิงห์.

2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง บรรยากาศทางการเรียนการสอนไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง บรรยากาศทางการเรียนการสอนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง บรรยากาศทางการเรียนการสอนดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความซื่อสัตย์ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

6.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความซื่อสัตย์ของ วรดี ชีช้าง (2536 : 60 – 68) และคมศักดิ์ ชื่นชม (2539 : 93 – 105) แล้วผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความซื่อสัตย์ขึ้นมาให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือก 3 ตัวเลือก (Multiple Choice) ได้แก่ ก ข และ ค

6.3 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 6.2 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ เพื่อตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ ได้ข้อคำถาม จำนวน 30 ข้อ

6.4 นำแบบสอบถามความซื่อสัตย์ ในข้อ 6.2 ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ จำนวน 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุด ลงมาถึงคะแนนต่ำสุด นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนสูง 25% และนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำ 25% เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถามซึ่งได้แบบสอบถามความซื่อสัตย์ จำนวน 26 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.77 ถึง 6.73

6.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในข้อ 6.4 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 133) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอนเท่ากับ 0.8143

ตัวอย่างแบบสอบถามความซื่อสัตย์

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นสถานการณ์ที่บุคคลในเหตุการณ์ไม่สามารถที่จะตัดสินใจได้ ถ้านักเรียนเป็นคนนั้น นักเรียนจะทําอย่างไร คำตอบของนักเรียนจะไม่มีถูกหรือผิด ขอให้ นักเรียนตอบตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด และคำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลกระทบต่อ ผลการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น

เกณฑ์การเลือกตอบ

ในแต่ละข้อจะมีตัวเลือก ก ข และ ค หน้าข้อความ และให้นักเรียน โดยกาเครื่องหมาย (X) ลงบนกระดาษคำตอบที่แจกให้เพียงข้อละ 1 ตัวเลือกเท่านั้น

0. ถ้ายืมเงินอะไร 100 บาท แต่นํามาใช้คืน 200 บาท เพราะคิดว่าตนเอง

ยืมไป 200 บาท ถ้านักเรียนเป็นอะไรจะทําอย่างไร

ก. คืนเงินส่วนที่เกิดขึ้นแก่กันยา (2)

ข. ไม่คืนถือว่าเป็นผลพลอยได้ (0)

ค. คืนให้บ้างแต่ไม่ครบจำนวนที่ได้เกิดมา (1)

00. ในขณะที่สอบวิชาภาษาอังกฤษครูเดินออกไปนอกห้องเรียน โดยสั่งให้นักเรียนทํา ข้อสอบไปเรื่อย ๆ และห้ามไม่ให้ลอกกัน มานีทําข้อสอบไม่ได้จึงคิดจะลอกเพื่อน ถ้านักเรียนเป็น มานีจะทําอย่างไร

ก. ลอกคำตอบของเพื่อน (0)

ข. ลอกคำตอบของเพื่อนเฉพาะข้อที่ทําไม่ได้ (1)

ค. พยายามทําข้อสอบด้วยตนเอง (2)

เกณฑ์การให้คะแนน

มีความซื่อสัตย์มาก ให้ 2 คะแนน

มีความซื่อสัตย์น้อย ให้ 1 คะแนน

ไม่มีความซื่อสัตย์ ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 10)

คะแนนเฉลี่ย 0.00 - 0.50 หมายถึง ไม่มีความซื่อสัตย์

คะแนนเฉลี่ย 0.51 - 1.50 หมายถึง มีความซื่อสัตย์

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.00 หมายถึง มีความซื่อสัตย์มาก

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากครูใหญ่ของโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ จำนวนทั้งสิ้น 369 ฉบับ ไปให้นักเรียนตอบด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2542 ถึง 5 มีนาคม 2542 และผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 327 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.62
3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ปรากฏว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามเหล่านั้นมาตรวจให้คะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for Social Sciences Version) ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป คิดเป็นร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 หาค่าร้อยละ
 - 1.2 หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 - 1.3 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้ t-test
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 139)
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา
(α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 :
132 - 133)
3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment
Correlation Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 153)
 - 3.2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression
Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social
Science (SPSS)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X1	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
X2	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง
X3	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
X4	แทน	บุคลิกภาพแสดงตัว
X5	แทน	บุคลิกภาพเก็บตัว
X6	แทน	บุคลิกภาพกึ่งแสดงตัว-เก็บตัว
X7	แทน	อัตมโนทัศน์
X8	แทน	สถานภาพสมรส โสด ของผู้ปกครอง
X9	แทน	สถานภาพสมรส คู่ ของผู้ปกครอง
X10	แทน	สถานภาพสมรส หม้าย ของผู้ปกครอง
X11	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง
X12	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง
X13	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ
X14	แทน	อาชีพรับราชการของผู้ปกครอง
X15	แทน	อาชีพค้าขายหรือธุรกิจของผู้ปกครอง
X16	แทน	อาชีพรับจ้างของผู้ปกครอง
X17	แทน	อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง
X18	แทน	ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X19	แทน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
X20	แทน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
X21	แทน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
X22	แทน	บรรยากาศในการเรียนการสอน

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	Degree of Freedom
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SEb	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์ความชื้อสัคย์โดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์ความชื้อสัคย์โดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	ความชื้อสัคย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เสนอตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อความชื้อสัคย์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครองและระดับชั้น ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2 และ 3

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ อัตมโนทัศน์ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอนกับความซื่อสัตย์ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลของการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครองและระดับชั้น ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2 และ 3

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครองและระดับชั้น

ตัวแปร	ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ต่ำกว่า 2.00	76	23.24
	ระหว่าง 2.01 - 2.79	100	30.58
	2.80 ขึ้นไป	151	46.18
	รวม	327	100.00
สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง	โสด	30	9.17
	คู่	118	85.94
	หม้าย	16	4.89
	รวม	327	100.00
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	สูงกว่า 10,000 บาท/เดือนขึ้นไป	263	80.43
	5,000 - 10,000 บาท/เดือน	54	16.51
	ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน	10	3.06
	รวม	327	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปร	ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของผู้ปกครอง	รับราชการ	20	6.12
	ค้าขายหรือนักธุรกิจ	273	83.49
	รับจ้าง	20	6.12
	อื่น ๆ (เช่น.....)	14	4.28
รวม		327	100.00
ระดับชั้น	ม.1	86	26.30
	ม.2	111	33.94
	ม.3	130	39.76
รวม		327	100.00

จากตาราง 2 แสดงข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 327 คน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 46.18 รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางจำนวน 100 คิดเป็นร้อยละ 30.58 และน้อยที่สุดเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.24 ด้านสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่สถานภาพคู่ของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่สถานภาพคู่ จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 85.94 รองลงมาเป็นโสดจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.17 และเป็นหม้าย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.89 ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีมากที่สุด คือ ฐานะทางเศรษฐกิจสูง 263 คน คิดเป็นร้อยละ 80.43 รองลงมา คือ ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 16.51

และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.06 ส่วนด้านอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายหรือนักธุรกิจ จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 83.49 รองลงมามีอาชีพรับราชการ และอาชีพรับจ้างจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.12 และมีจำนวนน้อยที่สุดคืออาชีพอื่น ๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.28

นอกจากนี้เมื่อแยกตามระดับชั้น พบว่า มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 39.76 รองลงมาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 33.94 และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 26.30 ซึ่งเมื่อจำแนกตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นตามระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 แล้วจำแนกรายละเอียดได้ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามตัวแปรชั้นปีที่ กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครอง

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	ชั้น ม.1		ชั้น ม.2		ชั้น ม.3		รวม
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. ระดับชั้น		86	26.30	111	33.94	130	39.76	327
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ต่ำกว่า 2.00	22	25.58	32	28.83	22	16.92	76
	ปานกลาง 2.01-279	39	45.35	42	37.84	19	14.62	100
	สูง 2.80 ขึ้นไป	25	29.07	37	33.33	89	68.46	151
	รวม	86	100	111	100	130	100	327

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	ชั้น ม.1		ชั้น ม.2		ชั้น ม.3		รวม
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
3.สถานภาพ	โสด	8	9.30	8	7.21	14	10.77	30
	สมรส	70	81.40	99	89.19	112	86.15	281
	ผู้ปกครอง	8	9.30	4	3.60	4	3.08	16
	รวม	86	100	111	100	130	100	327
4.ฐานะทางเศรษฐกิจ	สูงกว่า 10,000 บาท	68	79.07	81	72.97	114	87.69	263
	5,000-10,000 บาท	10	11.63	28	25.23	16	12.31	54
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	8	9.30	2	1.80	-	-	10
	รวม	86	100	111	100	130	100	327
5.อาชีพของผู้ปกครอง	รับราชการ	7	8.14	4	3.60	9	6.92	20
	ค้าขายหรือนักธุรกิจ	71	82.56	93	83.78	109	83.85	273
	รับจ้าง	6	6.98	6	5.41	8	6.15	20
	อื่น ๆ	2	2.32	8	7.21	4	3.08	14
	รวม	86	100	111	100	130	100	327

จากตาราง 3 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมากที่สุด จำนวน 39 และ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 45.35 และ 37.84 และมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำน้อยที่สุด จำนวน 22 คน และ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 25.58 และ 28.83 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 68.46 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 14.62

เมื่อพิจารณาสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง พบว่า ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสคู่มากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 81.40 และมีผู้ปกครองที่เป็นโสดและหย่าเท่ากัน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 มีผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสคู่มากที่สุด จำนวน 99 คน และ 112 คน คิดเป็นร้อยละ 89.19 และ 86.15 และมีผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสหย่าน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 และ 3.08

เมื่อพิจารณาฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมากที่สุด จำนวน 68 คน และ 81 คน คิดเป็นร้อยละ 79.07 และ 72.97 และมีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำน้อยที่สุด จำนวน 8 คน และ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 และ 1.80 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเพียง 2 กลุ่ม คือ มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง และปานกลาง โดยมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมากที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 87.69 และมีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.31

เมื่อพิจารณาอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 มีผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือนักธุรกิจมากที่สุด จำนวน 71 คน และ 109 คน คิดเป็นร้อยละ 82.56 และ 83.85 และมีผู้ปกครองที่มีอาชีพอื่น ๆ น้อยที่สุด จำนวน 2 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.32 และ 3.08 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือนักธุรกิจมากที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 83.78 และมีผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของบุคลิกภาพ
 อัศวโนทัศน์ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน
 และความซื่อสัตย์ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของบุคลิกภาพ อัศวโนทัศน์
 ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน และความซื่อสัตย์
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. บุคลิกภาพ	327	3.31	.36	ถึงแสดงตัว-เก็บตัว
2. อัศวโนทัศน์	327	3.12	.43	ปานกลาง
3. ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน กับผู้ปกครอง	327	3.73	.60	ดี
4. บรรยากาศในการเรียนการสอน	327	3.24	.45	ปานกลาง
5. ความซื่อสัตย์	327	1.79	.17	มาก

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพถึงแสดงตัว-เก็บตัว
 มีอัศวโนทัศน์และบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง มีความสัมพันธ์ระหว่าง
 นักเรียนกับผู้ปกครองอยู่ในระดับดี และมีความซื่อสัตย์มาก

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และ
 ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับความซื่อสัตย์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นการวิเคราะห์
 สมมติฐานข้อ 1 ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	X ₂₀	X ₂₁	X ₂₂	Y
X ₁	1.000	-.7794*	-.3719*	.1609*	.0780	-.2350*	.2559*	.0646	-.0405	-.0463	.2464*	-.2494*	.0003	-.0345	.0461	-.0360	.0007	.0264*	-.1910*	-.1959*	.3548*	.1064*	.1537*
X ₂		1.000	-.2917*	-.1509*	.0470	-.0541	-.0846	-.0249	.0489	-.0615	-.1829*	.1812	.0200	.1100*	-.0937*	.0322	-.0021	-.1483*	.0826	.0833	-.1521*	-.0504	-.0932
X ₃			1.000	-.0221	-.2301*	-.2371*	-.2653*	-.0617	-.0107	.1618*	-.1051*	.1124*	-.0300	-.1103*	.0685	.0071	.0020	-.0954*	.1692*	-.1755*	.3162*	-.0877	-.0965*
X ₄				1.000	-.1960*	-.2011*	.3921*	-.0701	.0640	.0024	.1845*	-.1862*	-.0026	.0601	.0608	-.1573*	.0011	.3552*	.0252	-.2126*	.1809*	.3607*	-.0282
X ₅					1.000	-.1741*	-.1591*	-.1720*	-.0491	.0771	-.0642	.0041	.0112	.1181*	-.0601	.0152	.0007	.0041	-.0851	.1531*	.0371	-.0151	-.0782
X ₆						1.000	-.1642*	-.1777*	.0333	.0181	-.0261	.0421	-.0871	.1421*	.1432*	-.0810	.0851	-.0311	.0430	-.0301	-.0140	-.0060	.0440
X ₇							1.000	-.0296	.0273	.0004	.1132*	-.1223*	.0383	.0412	-.0520	-.0212	.0695	.2174*	-.0374	-.1584*	.1840*	.1673*	.0690
X ₈								1.000	-.0977*	-.0475	.0127	.0340	.1052*	.0945*	.0153	-.0553	-.0789	.0137	-.0250	-.0134	.0348	.0453	.0522
X ₉									1.000	-.3759*	.0318	-.0135	-.0928	-.0702	.0044	.0304	.0424	-.0089	.0347	-.0087	-.0222	-.0401	-.0345
X ₁₀										1.000	-.1038*	.1073*	-.0113	-.0415	-.0442	.0497	.0732	-.0091	-.0272	.0503	-.0241	-.0047	-.0333
X ₁₁											1.000	-.9801*	-.1596*	-.0864	.0996*	-.0716	.0087	.1877*	-.0775	-.0533	.1190*	.0030	.1408*
X ₁₂												1.000	-.0397	.0922	-.1091*	.0770	-.0051	-.1894*	.0878	.0481	.1231*	-.0037	-.1237*
X ₁₃													1.000	-.0238	.0410	-.0227	-.0187	-.0030	-.0465	.0289	.0134	.0338	-.0935
X ₁₄														1.000	-.5808*	-.0836	-.0689	-.0711	-.0347	-.0322	.0611	-.0235	.0021
X ₁₅															1.000	-.552*	-.4575*	.0595	.0193	.0371	-.0524	.0281	-.1107*
X ₁₆																1.000	.0658	.0208	.0309	-.0944*	.0594	-.0136	.0436
X ₁₇																	1.000	-.0461	-.0340	.0835	-.0498	-.0063	.1483*
X ₁₈																		1.000	-.0065	-.1621*	.1604*	.5049*	.0546
X ₁₉																			1.000	-.4072*	.4903*	.0371	-.2510*
X ₂₀																				1.000	-.5964	-.0850	-.0394
X ₂₁																					1.000	.0485	.2582*
X ₂₂																						1.000	.0711
Y																							1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (X₁) ฐานะทางเศรษฐกิจสูงของผู้ปกครอง (X₁₁) อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง (X₁₇) ได้แก่ วิศวกร ทันตแพทย์ หนายความ ธนาคาร และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (X₂₁) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (X₃) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง (X₁₂) อาชีพค้าขายของผู้ปกครอง (X₁₅) และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (X₁₉) มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซื่อสัตย์ สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (X₂) บุคลิกภาพแสดงตัว (X₄) บุคลิกภาพเก็บตัว (X₅) บุคลิกภาพทั้งแสดงตัว-เก็บตัว (X₆) อึดทนโหด (X₇) สถานภาพสมรสโสดของผู้ปกครอง (X₈) สถานภาพสมรสคู่ของผู้ปกครอง (X₉) สถานภาพสมรสหย่าของผู้ปกครอง (X₁₀) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (X₁₃) อาชีพรับราชการของผู้ปกครอง (X₁₄) อาชีพรับจ้างของผู้ปกครอง (X₁₆) ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₁₈) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X₂₀) และบรรยากาศในการเรียนการสอน (X₂₂) ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple
Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	4	1,679.195	419.799	10.565**
Residual	322	12,158.741	39.734	
รวม	326	13,837.936	459.533	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์
ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (X_{21}) อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง (X_{17}) ได้แก่ วิศวกร ทันตแพทย์
พนักงานธนาคาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_{20}) และฐานะทางเศรษฐกิจสูงของผู้ปกครอง (X_{11})
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้ ดังแสดงใน
ตาราง 7

ตาราง 7 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนโดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ
(Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	b	SEb	β	R	R ²	F
X ₂₁	4.731	.908	.350	.258	.067	22.070**
X ₂₁ X ₁₇	4.567	1.624	.151	.304	.093	15.734**
X ₂₁ X ₁₇ X ₂₀	2.299	.949	.162	.332	.110	12.670**
X ₂₁ X ₁₇ X ₂₀ X ₂₁	1.768	.896	.107	.348	.121	10.565**

$R = .348$
 $R^2 = .121$
 $SE = 6.303$
 $a = 36.369$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มี 3 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (X₂₁) อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง (X₁₇) ได้แก่ วิศวกร ทันตแพทย์ ทนายความ และพนักงานธนาคาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X₂₀) และฐานะทางเศรษฐกิจสูงของครอบครัวสูง (X₁₁) ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ร้อยละ 12.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และได้ค้นหาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความซื่อสัตย์ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 36.369 + 4.751X_{21} + 4.567X_{17} + 2.299X_{20} + 1.768X_{11}$$

สมการพยากรณ์ความซื่อสัตย์ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .350X_{21} + .151X_{17} + .162X_{20} + .107X_{11}$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลกระทบต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 1,108 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 369 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 96% (Yamane. 1967 : 886) โดยใช้ชั้นปีเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพสมรส ของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามอัตมโนทัศน์

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน

*ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามความซื่อสัตย์

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากครูใหญ่ของโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ จำนวนทั้งสิ้น 369 ฉบับ ไปให้นักเรียนตอบด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2542 ถึง 5 มีนาคม 2542 และผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 327 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.62

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ปรากฏว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามเหล่านั้นมาตรวจให้คะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for Social Science Version) ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป คิดเป็นร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ .1537, .1408, .1483 และ .2582 ตามลำดับ

1.2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง อาชีพค้าขายของผู้ปกครองและชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ -.0965, -.1237, -.1107 และ -.2510 ตามลำดับ

1.3 ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมี 14 ตัวแปร ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง บุคลิกภาพแสดงตัว บุคลิกภาพเก็บตัว บุคลิกภาพทั้งแสดงตัว-เก็บตัว อึดทนโน้ตสนี่ สถานภาพสมรสโสดของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสคู่ของผู้ปกครอง สถานภาพหม้ายของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ อาชีพรับราชการของผู้ปกครอง อาชีพรับจ้างของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 2 และบรรยากาศในการเรียนการสอน

2. ตัวแปรที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับจากส่งผลมากไปน้อย คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง ได้แก่ วิศวกร หนายความ แพทย์ ทันตแพทย์ และพนักงานธนาคาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ร้อยละ 12.10

3. สมการที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ

3.1 สมการพยากรณ์ความซื่อสัตย์ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 36.369 + 4.371(X_{21}) + 4.567(X_{17}) + 2.299(X_{20}) + 1.768X_{11}$$

3.2 สมการพยากรณ์ความซื่อสัตย์ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .350(X_{21}) + .151(X_{17}) + .162(X_{20}) + .107(X_{11})$$

X_{21} แทน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

X_{17} แทน อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง ได้แก่ วิศวกร หนายความ แพทย์
ทันตแพทย์ และพนักงานธนาคาร

X_{20} แทน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

X_{11} แทน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ อภิปรายได้ดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นผู้ที่มีความสามารถทำความเข้าใจบทเรียนในวิชาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี มีการวางแผนในการเรียน สนใจค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา มีความพยายามและอดทนเมื่อพบกับวิชาที่ยาก จัดวิธีการเรียนของตนเองให้เป็นระบบ จึงทำให้นักเรียนเหล่านี้ไม่มีปัญหาทางการเรียน เวลาสอบ

ในแต่ละวิชา นักเรียนจึงสอบได้คะแนนดี เพราะมีความซื่อสัตย์ทำข้อสอบด้วยตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงสูง ส่วนนักเรียนที่เรียนวิชาต่าง ๆ ไม่เข้าใจ โดยเฉพาะวิชาที่ยาก ทำให้เกิดความท้อถอย จึงมีอุปสรรคทางการเรียน เวลาสอบถ้าไม่ลอกเพื่อนก็ไม่สามารถทำคะแนนได้ดีในแต่ละวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮาร์ทฮอร์น และเมย์ (Hartshorne and May, 1982 : 105) ที่พบว่า เด็กฉลาด ซื่อสัตย์สุจริตมากกว่าเด็กโง่ และเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความซื่อสัตย์มากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมอเรีย (Murry, 1964 : 77) ที่พบว่าลักษณะประการหนึ่งของผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักทำอะไรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเองโดยมิได้มุ่งหวังที่รางวัลหรือชื่อเสียง ดังนั้นจึงไม่เป็นเหตุชักนำให้บุคคลต้องประพฤติปฏิบัติหรือนึกคิดไปในทางทุจริตได้ง่าย ๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรพินท์ นาคประดิษฐ์ (2518 : 40) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ภายในระหว่างความซื่อสัตย์ ความอดทน และความรับผิดชอบ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งความซื่อสัตย์ ความอดทน และความรับผิดชอบนั้นเป็นลักษณะที่สำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สบโชค พูนวม (2522 : 46) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความรู้สึกรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีเวลาอยู่กับเด็กให้ความรัก ความอบอุ่นไม่ต้องมีปัญหในการแสวงหารายได้ มาให้ครอบครัว บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่เกิดภาวะเครียด จนทำให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้ง ขัดแย้งกันอีกทั้งบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีความสามารถในการใช้จ่ายเพื่อความสุข ความสนุกสนานส่วนตัว และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ แก่ บุตร ธิดา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ เฮลลอค (Hurlock, 1956 : 434 - 435) ที่พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจสูง มักจะเป็นเด็กที่มีความซื่อสัตย์ ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจต่ำ จะมีการหลอกลวงมากกว่าในทุก ๆ ระยะเวลา ทั้งนี้เพราะว่าเด็กได้รับแรงผลักดัน และค่านิยมทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพียร์ลีน (Pearlin, 1971 : 175) ที่พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ของเด็ก

1.3 อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง ได้แก่ วิศวกร หนายความ แพทย์ ทันตแพทย์ และพนักงานธนาคาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ทำงานเป็นวิศวกร หนายความ แพทย์ ทันตแพทย์ และพนักงานธนาคาร ซึ่งเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง มีเกียรติยศชื่อเสียง ได้รับการยอมรับในสังคม ทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนมีความพอใจในอาชีพของตนเองมาก รวมทั้งตัวนักเรียนก็มีความพอใจในอาชีพของผู้ปกครองด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพียร์ลีน (Pearlin. 1971) ที่พบว่า เด็กที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีอาชีพที่ได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น แพทย์ วิศวกร หรือผู้ทนายการ ซื่อสัตย์มากกว่าบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีอาชีพกรรมกร นอกจากนี้ครอบครัวที่มีรายได้น้อยซื่อสัตย์น้อยกว่าเด็กที่ครอบครัวมีรายได้มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นนักเรียนที่จะต้องสอบผ่านเข้าเรียนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมใหม่ที่นักเรียนต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน ครู อาจารย์ บุคลากร ตลอดจนการคบเพื่อน ซึ่งแตกต่างไปจากเดิม ประกอบกับเป็นการเริ่มต้นจากกระยะวัยรุ่นตอนต้นจะเข้าสู่กระยะวัยรุ่นตอนกลาง ซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ทำให้นักเรียนต้องปรับตัวมีพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อเตรียมตัวเป็นสมาชิกใหม่ที่สมบูรณ์ในสภาพสังคมใหม่ ดำเนินชีวิตในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ถาวร รอดเทศ (2523 : 85) ที่พบว่า ระดับชั้นเรียนสูง มีความซื่อสัตย์มากกว่าระดับชั้นเรียนที่ต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายได้ดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะในการเรียนของนักเรียนนั้นนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน ไม่ได้วางแผนการเรียน ไม่รู้จักวิธีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง นักเรียนอาจจะทอดอຍทางการเรียน ไม่มั่นใจเวลาสอบ ขอบทุจริตในเวลาสอบ ถ้าทุจริตไม่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุศยา แสงเดช (2518 : 52) ที่พบว่า นักเรียน

ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สบโชค พูลนวม (2522 : 46) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความซื่อสัตย์น้อยกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีเวลาอยู่กับเด็กน้อย เพราะมีปัญหาในการแสวงหารายได้มาให้ครอบครัว บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เกิดภาวะเครียด บางครอบครัวมีบุตร ธิดา อยู่ในวัยเรียนหลายคนทำให้ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ต้องทำงานหารายได้ ในการใช้จ่ายเพื่อครอบครัวเพิ่มมากขึ้น การดูแล การให้ความรัก ความอบอุ่น การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับ บุตร ธิดา มีน้อยลง ส่งผลให้บุตร ธิดา รู้สึกว่าเหงา เสียใจ น้อยเนื้อต่ำใจ และมีความซื่อสัตย์น้อยลงเพราะไม่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองคอยอบรมเลี้ยงดูและควบคุมความประพฤติเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮาร์โรเวอร์ (Harrower. 1934) พบว่า เด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง จะมีการลักเล็กขโมยน้อย และมีการโกหกหลอกลวงมากกว่าเด็กที่อยู่ในฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

2.3 อาชีพค้าขายหรือธุรกิจของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัวมักไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง ต้องรับผิดชอบสูง นอกจากนี้อาชีพค้าขาย หรือธุรกิจยังสามารถหารายได้ดี ซึ่งอาจต้องกระทำบางอย่างไม่ค่อยซื่อสัตย์มากนัก ดังนั้น พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองมุ่งที่จะสร้างฐานะให้ครอบครัวเป็นปึกแผ่นเพื่อบุตร ธิดา แต่นักเรียนจะขาดการอบรมสั่งสอนด้านความซื่อสัตย์เท่าที่ควร หรืออาจเห็นตัวอย่างของความไม่ซื่อสัตย์โดยตรง จนคล้อยตามและเลียนแบบกลายเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์น้อย หรือไม่ซื่อสัตย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เซียร์ และคนอื่น ๆ (Sear and others. 1957 : 372) ที่พบว่า บุคคลที่มีอาชีพเกี่ยวกับการค้าและธุรกิจมีแนวโน้มไม่ซื่อสัตย์มากกว่าบุคคลที่มีอาชีพในด้านการรักษาความยุติธรรม เช่น ผู้พิพากษาหรือนักบวช

2.4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นนักเรียนที่เพิ่งผ่านจากการเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จัดได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สภาพแวดล้อมใหม่

ที่นักเรียนบางคนยังไม่คุ้นเคยกับระบบการเรียนการสอน ครู อาจารย์ บุคลากร สภาพโรงเรียน ห้องเรียน ตลอดจนการคบเพื่อนซึ่งแตกต่างไปจากเดิม ประกอบกับเป็นการเริ่มต้นจากระดับเด็กตอนปลายเข้าสู่ระยะวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กกับวัยรุ่นตอนต้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ทำให้นักเรียนเกิดปัญหาย่างยากในการปรับตัว ดังนั้นเมื่อมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการเรียน หรือการคบเพื่อน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่มีเวลาพูดคุย หรือให้คำปรึกษา นักเรียนมักเกิดความรู้สึกว่าเหงา ซากก้าลังใจ ท้อถอยเมื่อเผชิญกับอุปสรรคเมื่อประสบปัญหาด้านการเรียน เกิดความเครียด ตัดสินใจทำสิ่งที่ผิด เช่น ทุจริตในการสอบ ลอกงานเพื่อน หนีเรียน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมธีโพธิ์พันธ์ (2523 : 77 - 78) พบว่า ระดับชั้นเรียนต่างกันมีความซื่อสัตย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อภิปรายได้ดังนี้

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับปานกลางอาจประเมินตนเองสูงหรือต่ำกว่าความเป็นจริงได้ กล่าวคือ นักเรียนบางคนก็ประเมินตนเองสูง เมื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีก็จะไม่ซื่อสัตย์ แต่บางคนประเมินตนเองต่ำ เมื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีก็ยอมรับในผลการเรียนนั้น ยังคงมีความซื่อสัตย์มาก จึงสรุปไม่ได้ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

3.2 บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะบุคลิกภาพไม่ว่าจะเป็นการแสดงตัว การเก็บตัว หรือถึงแสดงตัว-ถึงเก็บตัว ถ้าเขาต้องการสิ่งใดที่เขาไม่มี บางคนก็กล้าแสดงออกก็ซื่อสัตย์ แต่คนที่กล้าแสดงออกบางคนกลับไม่ซื่อสัตย์ ดังนั้นจึงสรุปไม่ได้ว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

3.3 อัตมโนทัศน์ ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีอัตมโนทัศน์ต่อตนเองดี บางคนมีความซื่อสัตย์ เพราะเห็นคุณค่าของตนเอง และนักเรียนบางคนก็อาจไม่มีความซื่อสัตย์ พยายามทำทุกอย่างเพื่อให้คนอื่นยอมรับ จึงสรุปไม่ได้ว่า อัตมโนทัศน์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

3.4 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะสถานภาพสมรสของผู้ปกครองไม่ว่าจะเป็นโสด คู่หม้าย ไม่เกี่ยวข้องกับการอบรมสั่งสอนให้นักเรียนซื่อสัตย์ ผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสคู่บางคนก็อาจสอนให้นักเรียนซื่อสัตย์ รักษาชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ในขณะที่ผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสคู่บางคนก็เป็นแบบอย่างของความไม่ซื่อสัตย์ในครอบครัว มีการพูดต่อคู่สมรส ทำให้บุตร ธิดา เลียนแบบในทางไม่ซื่อสัตย์นั้น จึงสรุปไม่ได้ว่าสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

3.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองบางคนแม้ว่าจะมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ แต่มีความรักศักดิ์ศรีของตนเอง รักษาชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ก็พยายามอบรมสั่งสอนให้บุตร ธิดา มีความซื่อสัตย์ เพื่อให้เป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล แต่ผู้ปกครองบางคนอาจไม่รักชื่อเสียงของตนเองและวงศ์ตระกูล เพียงเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานตามแนวคิดของ มาสโลว์ (Maslow, 1954 : 411) ที่ว่า บุคคลต้องตอบสนองความต้องการของร่างกายมากกว่าการรักษาชื่อเสียง เพราะเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน จึงอาจสอนให้บุตร ธิดา ไม่ซื่อสัตย์เพื่อความอยู่รอดได้ ดังนั้น จึงสรุปไม่ได้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

3.6 อาชีพรับราชการและรับจ้างของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาชีพรับราชการและรับจ้างของผู้ปกครอง ไม่ว่าจะเป็นอาชีพใด ผู้ปกครองบางคนโดยเฉพาะอาชีพรับราชการอาจสอนบุตร ธิดาให้ซื่อสัตย์ เพราะอาจกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงของตนเอง แต่บางคนกลับเป็นแบบอย่างความไม่ซื่อสัตย์เสียเองโดยไม่เกรงกลัวกฎหมาย เพราะอาจมีอิทธิทธิบางอย่างที่ไม่ต้องถูกลงโทษเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์นั้นได้ จึงทำให้นักเรียนบางคนมีความซื่อสัตย์ และนักเรียนบางคนอาจไม่มีความซื่อสัตย์ จึงสรุปไม่ได้ว่าอาชีพรับราชการ และรับจ้างของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิวัฒน์ อัสวาณิชย์ (2523 : 56 - 75) ที่พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนมีความซื่อสัตย์ เพราะความสัมพันธ์ที่ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เนื่องจากครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของการหล่อหลอมบุคลิกภาพ พฤติกรรมและทัศนคติต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในครอบครัวแล้วถ่ายทอดไปยังเด็ก เพราะถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองด้วยความซื่อสัตย์ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีเวลาอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ นักเรียนก็จะมี ความซื่อสัตย์เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม พร้อมทั้งจะสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น ตรงกันข้ามหากนักเรียนอยู่ในครอบครัวที่ปล่อยปละละเลย ทอดทิ้งไม่มีเวลาพูดคุย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานะเศรษฐกิจตกต่ำ การออกไปทำงานนอกบ้าน ทำให้ไม่มีเวลาอบรมความซื่อสัตย์ให้กับบุตร ธิดา จึงทำให้บุตร ธิดา มีความไม่ซื่อสัตย์โดยผู้ปกครองไม่ทราบได้ ดังนั้นจึงสรุปไม่ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

3.8 บรรยากาศในการเรียนการสอน ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะบรรยากาศในการเรียนการสอนมุ่งเน้นเฉพาะให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาเป็นส่วนใหญ่ และอาจเป็นเพราะมีนักเรียนมากในห้อง ครูจึงไม่มีเวลาใกล้ชิดดูแลเรื่องส่วนตัวเท่าที่ควร การอบรมเรื่องศีลธรรมจริยธรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะความซื่อสัตย์จึงมีน้อยหรือแทบไม่มีเลย จึงขึ้นกับพื้นฐานเดิมของนักเรียนเองที่อาจมีความซื่อสัตย์หรือไม่มีความซื่อสัตย์ จึงสรุปไม่ได้ว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เรียงลำดับจากมากไปน้อย อภิปรายได้ดังนี้

4.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่งผลต่อความซื่อสัตย์มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นนักเรียนที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีสุดท้าย ซึ่งจะต้องสอบผ่านเข้าเรียนในสถาบันเดิม หรือสถาบันอื่น เพื่อเข้าเรียนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมใหม่ จากวัยรุ่นตอนต้น อย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลาง ซึ่งนักเรียนต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม สถานที่ ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน ครู อาจารย์ บุคลากร ตลอดจนการคบเพื่อน ซึ่งแตกต่างไปจากเดิม ประกอบกับเป็นการเริ่มต้นจากระยะวัยรุ่นตอนต้น เข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางนั้น ซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ทำให้นักเรียนต้องปรับตัวมากขึ้น และถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัว

ที่มีบรรยากาศ ประกอบไปด้วยความรัก ความอบอุ่น บิดา มารดา หรือผู้ปกครองในคำแนะนำอย่างมีเหตุผล นักเรียนก็จะมีพฤติกรรมที่ดี ที่เหมาะสม เป็นสมาชิกใหม่ที่สมบูรณ์ในสภาพสังคมใหม่ ส่งผลให้นักเรียนสามารถปรับตัว และดำเนินชีวิตในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข จึงทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ เป็นพลเมืองดีของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ อีตัน และคนอื่น ๆ (Eaton and others. 1956 : 350 - 357) ที่พบว่า การฝ่าฝืนกฎข้อบังคับ และความประพฤติที่ขัดต่อศีลธรรมของเด็กชั้นต่าง ๆ กันแตกต่างกัน คือ ชั้นที่ 7 - 9 ฝ่าฝืนร้อยละ 77 ส่วนชั้นที่ 10 - 12 ฝ่าฝืนร้อยละ 23 หมายความว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นสูงขึ้นจะมีความประพฤติที่ดี และมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองต่อผู้อื่น และต่อหน้าที่ที่ได้รับมากขึ้น

4.2 อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง ได้แก่ วิศวกร หนายความ ทันตแพทย์ แพทย์ และพนักงานธนาคาร ส่งผลเป็นอันดับ 2 ต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ เพราะอาชีพวิศวกร หนายความ ทันตแพทย์ แพทย์ และพนักงานธนาคาร เป็นอาชีพที่เป็นที่ยอมรับในสังคม มีความมั่นคง ก้าวหน้า มีเกียรติ มีรายได้ดีและแน่นอน และมีความซื่อสัตย์เพราะต้องการรักษาชื่อเสียงเกียรติยศของวงศ์ตระกูล ดังนั้นนักเรียนจึงมีความพอใจและภาคภูมิใจในอาชีพของผู้ปกครอง และมีความซื่อสัตย์เช่นเดียวกับผู้ปกครอง นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่กล่าวว่า นักเรียนจะประกอบอาชีพเป็นแพทย์ วิศวกร หรือทำงานเหมือนอาชีพบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เพื่อความก้าวหน้า มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต และมีโอกาสสร้างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงด้วยตนเองและด้วยความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฮาร์ทฮอร์น และเมย์ (Hartshorne and May. 1952 : 515) ที่พบว่า บิดาที่มีอาชีพ ผู้อำนวยการ แพทย์ วิศวกร กรรมกร บุตรจะทำการทุจริตไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของเพียร์ลีน (Pearlin. 1971) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการทุจริตในเด็กทั่ว ๆ ไป พบว่า เด็กที่บิดา มารดา มีอาชีพ ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมสูง เช่น แพทย์ วิศวกร หรือผู้อำนวยการ มักซื่อสัตย์มากกว่าเด็กที่บิดามีอาชีพกรรมกร

4.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่งผลเป็นอันดับ 3 ต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ เพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นระยะในการเริ่มพัฒนาบุคลิกภาพต่อจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเป็นวัยที่อยู่ช่วงกลางวัยรุ่นตอนต้น กับวัยเด็ก แต่เริ่มพัฒนาขึ้นต้องการความอิสระมีความรับผิดชอบมากกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะอายุ และความรับผิดชอบในหน้าที่ตามบทบาทของตนเริ่มมากขึ้น สามารถตัดสินใจ และวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และใน

ช่วงนี้เพื่อนเข้ามามีอิทธิพลมากกว่าพ่อแม่ โดยจะเชื่อเพื่อนมากกว่า เมื่อมีปัญหาเพื่อนจะเป็นที่ปรึกษา ทำให้นักเรียนรู้สึกจะสามารถพูด หรือแสดงออกทางอารมณ์ได้ทุกอย่าง แม้ว่าบางเรื่องนักเรียนไม่อาจพูดกับบิดา มารดา ได้ เช่นเรื่องความไม่ซื่อสัตย์ เป็นต้น แต่จะปรึกษาเพื่อนแทน และในด้านเกี่ยวกับปัญหาการเรียน เพื่อเข้ามามีบทบาทสำคัญในการช่วยเกื้อหนุนในการศึกษา ให้คำปรึกษามีการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อติวเนื้อหาบทเรียน จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต้องการอิสระเข้ามารวมกลุ่มกับเพื่อนมากขึ้น ถ้ามีเพื่อนไม่ดี ไม่ซื่อสัตย์ นักเรียนก็จะไม่ซื่อสัตย์ตามเพื่อนไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คองเกอร์ (Conger and others. 1984 : 238) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพด้านกลุ่มเพื่อนนับเป็นประสบการณ์หนึ่งที่มีความสำคัญ คือ เชื่อมโยงประสบการณ์ในครอบครัวกับการทำงานในโลกกว้าง ช่วยให้นักเรียนผ่านพ้นอุปสรรค และให้นักเรียนมีอิสระจากครอบครัวบางสถานการณ์เพื่อนช่วยเกื้อหนุนในการศึกษา สามารถเป็นกำลังใจในเรื่องทั่ว ๆ ไป ดังนั้นในช่วงวัยรุ่นนี้ เพื่อนสนิทจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาความรู้สึกลึกตนเอง และพัฒนาเอกลักษณ์ด้วยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อจะเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรพงษ์ ชูเดช (2534 : 4) ที่กล่าวว่า นักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากเพื่อนนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียน การมีประสบการณ์กับเพื่อนส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนตลอดด้าน เช่น พฤติกรรมการเรียน การดำเนินชีวิตรวมทั้งความซื่อสัตย์ด้วย

4.4 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ส่งผลเป็นอันดับสุดท้ายต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่เรียนโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ เป็นนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ส่วนใหญ่มีผู้ปกครองที่มีรายได้สูง และมีอาชีพที่มั่นคง นอกจากนี้ผู้ปกครองและนักเรียนต่างก็มีความศรัทธาในชื่อเสียงของโรงเรียนอยู่ก่อนแล้ว ว่าสอนดี มีคุณภาพ เมื่อนักเรียนจบไปแล้วสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมาก และความศรัทธานี้ส่งผลให้นักเรียนที่จะเข้ามาเรียนได้ ต้องมีการสอบคัดเลือกทุกระดับชั้น และผู้ปกครองต้องมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง เพื่อมีค่าใช้จ่ายในอุปกรณ์การเรียน บำรุงการศึกษา บำรุงห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ได้เพียงพอ เช่น ห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ ห้องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องใช้เงินจำนวนมากดังนั้นนักเรียนที่จะเข้าเรียนได้ จะต้องเป็นผู้ปกครองฐานะทางเศรษฐกิจสูง แต่นักเรียนจะต้องมีความรู้ดี มีความสามารถเพื่อสอบแข่งขันเข้าเรียนในระดับที่ต้องการได้ และเมื่อเข้ามาเรียนก็จะรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดี มีความศรัทธามาก และตนเองก็

มีความเชื่อถือจึงพร้อมที่จะเสียสละทุนทรัพย์เพื่อโรงเรียน เพื่อประโยชน์ และเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียน ดังนั้นเมื่อโรงเรียนมีชื่อเสียงมากขึ้น ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีความพอใจในตนเองมากขึ้น และเมื่อนักเรียนมีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง เมื่อมีปัญหาการเรียนหรือปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาความไม่ซื่อสัตย์ ผู้ปกครองจะต้องดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อมิให้มีปัญหาดังกล่าว รวมทั้งนักเรียนก็พยายามรักษาชื่อเสียงของตนเอง และวงศ์ตระกูลด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฮลลอคค์ (Hurlock. 1956 : 434 - 435) ที่พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมักเป็นเด็กที่มีความซื่อสัตย์ ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจต่ำ มักมีความไม่ซื่อสัตย์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ทราบว่ามีตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองปานกลาง อาชีพค้าขายของผู้ปกครอง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ และตัวแปร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง ได้แก่ วิศวกร ทุนความ แพทย์ ทันตแพทย์ และพนักงานธนาคาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อที่ทุกฝ่ายจะได้ใช้ข้อมูลไปเป็นแนวทางในการวางนโยบาย และปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เนื่องจากตัวแปรด้านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ได้ดีที่สุด ดังนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา ควรจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนา จัดแนะแนวด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านการศึกษาต่อ มีอุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อให้เพียงพอ ทันสมัย และพร้อมที่จะใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ควรส่งเสริมสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับเพื่อน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนพบปะสังสรรค์ ร่วมมือกับเพื่อน ๆ ทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความซื่อสัตย์ อันจะเป็นการสร้าง ความซื่อสัตย์ในการทำงานทุกด้านให้นักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่น ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ เช่น ทักษะที่ดีต่อการเรียนเป็นต้น
2. ควรศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนในระดับการศึกษาอื่น ๆ เช่น ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา
3. ควรศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในสถาบันอื่น ที่มีกลุ่มตัวอย่างคล้ายกัน
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างโรงเรียนภาครัฐบาลและภาคเอกชน
5. ควรนำตัวแปรที่พยากรณ์ได้ดีที่สุด คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทำการทดลอง เพื่อพัฒนาความซื่อสัตย์โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น เทคนิคแม่แบบ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา ควรสุภา. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว ความรู้สึกผิดชอบ และ
คุณธรรมแห่งพลเมืองดี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- การวัฒนธรรม, กรม. เอกสารวัฒนธรรม ฉบับที่ 2 แนวทางการศึกษาวัฒนธรรมภาคปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กิตติประเสริฐ, 2497.
- กัญญา คงคานนท์. "การปลูกฝังคุณธรรมในเด็กเล็ก : ความซื่อสัตย์," การศึกษา กทม.
14(5) : 6 - 9 ; กุมภาพันธ์ 2534.
- เกษม บุญศรี. สอนพระพุทธศาสนาแก่เด็ก. หน้า 17 - 26. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา,
2504.
- กุศยา แสงเดช. การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดชัยภูมิ.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2518. อัดสำเนา.
- คมศักดิ์ ชื่นชม. การศึกษาผลการวิเคราะห์ความลำเอียงที่ใช้วิธีต่างกันของแบบทดสอบวัด
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- จิตรา เมฆะ. ปัญหาการปฏิบัติงานของครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- แจ่มจันทร์ เกียรติกุล. การศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองและวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้
รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันและอยู่ในชั้นเรียนของครูที่มีพฤติกรรมทางวาจาและท่าทาง
แตกต่างกัน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ขมบุษ บุญสิทธิ์. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยราชวดีวิทยา กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. อัดสำเนา.

- ชาลี ลัทธิ. การศึกษาเรื่องคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีบางประการของเด็กที่จบชั้น ป.4.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2507.
 อัดสำเนา.
- ชูลี อ่อนโลกสูง. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นใน
ตนเองกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันทน์. จริยธรรมของเยาวชนไทย
รายงานวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2520.
- เดมศักดิ์ ทวณิช. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน และวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
เทคนิคกรุงเทพ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- ถาวร รอดเทศ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคิดหาเหตุผลตามหลักตรรกศาสตร์กับ
ความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- ทวี บุญยเกตุ. ท่อนสอนลูก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เฟื่องอักษร, 2515.
- ธีระ มุลธิยะ. ผลการให้คำปรึกษาแบบโรเจอร์ที่มีต่อการพัฒนาอัตโนมัติด้านการปรับตัวทาง
อารมณ์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ธีร ธรรมาธิปต์ และคนอื่น ๆ. ก้าน : บุคลิกภาพและทัศนคติ. รายงานสถาบันบัณฑิต
- พัฒนบริหารศาสตร์, 2520.
- นราธิปพงศ์ประพันธ์, พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่น. วิทยาสารานุกรม. หน้า 261 - 262.
 กรุงเทพฯ : แพร่วิทยา, 2514.
- เนลา นิธยาน. การปรับตัวและบุคลิกภาพ : จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ :
 ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- นิมมวล อันทะชัย. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์กับการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับ
เพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษาหญิง โรงเรียน
มัธยมศึกษาชาย และโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา จังหวัดอุดรธานี. ปรินญานิพนธ์
- กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

- ประกายทิพย์ พิชัย. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนตอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2524. อัดสำเนา.
- ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์. การทดลองใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2524. อัดสำเนา.
- ประเทิน มหาจันทร์. คู่มืออบรมนักเรียน. ชลบุรี : วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน, ม.ป.ป.
- ปิยะพร ดวงพร. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพแสดงตัวของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2493. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม, 2505.
- พยอม ธีธฤต. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- มนัส รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. "จริยศึกษาช่วยพัฒนาประเทศ," มิตรครู. 21(3) : 14 - 15 ;
กันยายน 2521.
- มหาวิทยาลัย, สมเด็จพระ. บทสร้างนิสัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2527.
- เมธี โพธิ์พัฒน์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความซื่อสัตย์
ของเด็กไทย. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- ยุวดี เขียวระประสิทธิ์. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2536.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2531.

โรงพยาบาลแห่งประเทศไทย. สมาคม ประมวลการประชุมพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 3 : 2511.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2511.

ลัดดา คานแก้ว. "ความสัมพันธ์ระหว่างมโนคติเกี่ยวกับตน กับความซื่อสัตย์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา," ใน
เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่องการวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่
เกี่ยวกับการศึกษา ครั้งที่ 4. หน้า ๗ - 120 - 123. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2528.

วันวิษ สุธารัตน์. ความคาดหวังและผลงานภาคปฏิบัติของนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว
แสดงตัวในสภาพการทำงานเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

วันเพ็ญ อายูการ. การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึง
บุคลิกภาพเก็บตัวหรือแสดงตัว กับการยอมรับตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512. อัดสำเนา.

วรรณิ์ รักธรรม. การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการ ผลสัมฤทธิ์ และความ
รู้สึกประทับใจของเด็กรไทย เชื้อชาติไทย และเด็กรไทย เชื้อชาติจีน. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.

วรรณิ์ ชีช้าง. การเปรียบเทียบผลการใช้บทพินิจแบบมีบทและแบบไม่มีบท ที่มีต่อความ
ซื่อสัตย์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านพรานวิบูลวิทยา อำเภอบางบาล
จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2529.

_____. แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย : การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย
23 - 27 มกราคม 2523. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2523.

วิมล สุวรรณนิ. การเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
อาชีวศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่มและนักเรียนอาชีวศึกษาทั่วไป. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

- วิลาศ บุญทองขาว. บรรยาการการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของ
นักเรียน ครู และผู้บริหาร เขตการศึกษา 4. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- จิวัฒน์ อัสวานิชย์. ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย.
 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2523. อัดสำเนา.
- ศาสนา, กรม. ศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา, 2521.
- ศรีนาค ศรีสุริยะ. แบบเรียนสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2512.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประโยคประถมศึกษาพุทธศักราช 2521. (ฉบับร่าง).
 ห้างสหประชาพาณิชย์, 2520.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประโยคประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2522.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง). หน้า 23 - 33. โรงพิมพ์องค์การตำ
ครูสภา, 2521.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา. การศึกษาแบบแผนและพฤติกรรม
ของหญิงไทยชนบท. หน้า 48. ม.ป.ท., 2521.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวง. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ระยะที่สี่ (2520 - 2524). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2519.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เล่มที่ 1 หลักการและทฤษฎีการปลูกฝังการสร้างเสริม
จริยธรรม. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.
- _____. รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมของครูโรงเรียนสังกัดมัธยมศึกษาด้านการปลูกฝัง
จริยธรรมในห้องเรียน. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2525.
- สงบ ลักษณะ. "การศึกษาและการพัฒนาจริยธรรม," การวัดผลการศึกษา. 18(1) : 30 -
39 ; มกราคม - มีนาคม 2531.
- สนทยา จัตุรมาศ. "จริยธรรมในระดับประถมศึกษา พฤติกรรมที่ต้องการและการปลูกฝัง,"
ประชากรศึกษา. 39(1) : 27 - 29 ; มิถุนายน 2532.

- สวนา พรพัฒน์กุล. ความสําคัญในหน้าที่พลเมืองของเด็กไทย : รายงานการวิจัยฉบับที่ 22.
 กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2518.
- สัจญา สัจญาวิวัฒน์. การพัฒนาคุณภาพประชากรไทย. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา, 2514.
- สุดใจ ขันทองคำ. การพัฒนาแบบวัดความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
 ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.
- สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2515.
 _____ . สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 2.
 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- สุรพงษ์ ชูเดช. ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญของนิสิต.
 ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2534. อัดสำเนา.
- สุริยงค์ อัยรักษ์. ความซื่อตรงต่อหน้าที่ มโนภาพเกี่ยวกับตน ความเกรงใจของเด็กไทยพุทธ
 และเด็กไทยมุสลิมในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้. ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- สมโชค พูลนาม. ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรับผิดชอบ. ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- สมบัติ มหารศ. จริยธรรมวิชาชีพ. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, ม.ป.ป.
- สมศรี บุญอรุณรักษา. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นใน
 โรงเรียนเครือคาทอลิก. ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนากิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. หน้า 21 - 22.
 2540.
- อนุวัฒน์ ตั้งสมบูรณ์. การสร้างแบบทดสอบวัดความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

- อาภา รัตน์ช่าง. "แนวคิดในการสอนวิชาจริยศึกษากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย," วารสาร
ประชากร. 12 : 1 - 8 ; 30 มีนาคม 2521.
- อุบลรัตน์ โพธิโกสม. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความซื่อสัตย์ของ
เด็กไทย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- อุษา หัซซะวณิช. ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรม ความถนัดทางภาษา และการควบคุมภายใน-
ภายนอกของเด็กวัยรุ่นตอนต้น. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- อรพินท์ นาคประดิษฐ์. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี.
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2518. อัดสำเนา.
- อรพินท์ ชูชม และอัจฉรา สุชาธมภ์. "องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียน
วัยรุ่น," รายงานการวิจัยฉบับที่ 48 ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- Breckenridge, Marian Edgar. Child Development. London : W.B.
Saunders, Co., 1955.
- Burton, Roger. "Honesty and Dishonesty," in Moral Development and
Behavior. Edited by Thomas Lickona, New York : Holt, Rinehart
and Winston, 1976.
- Bush, R.N. "A Study of Student-Teacher Relationship," Journal of
Education Research. 35 : 645 - 656 ; 1942.
- Byrne, Donn. An Introduction to Posonality. 3rd ed. New York :
Prentice-Hall, 1966.
- Conger, J.J. and C. Anne. Peteson Adolescence and Youth. 3rd ed.
New York : Harper, 1984.
- Coopersmith, S. "A Method for Determining Types of Self - Esteem,"
Educational Psychology. 50 : 87 : 92 ; 1959.
- Cronbach, L.J. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed.
New York : Harper and Row Publisher, 1970.
- Jones, V. "Character Development in Children, An Ovjective Approach
in L. Carmichael (Ed.)," Manual of Child Psychological Review.
New York : Wiley, 1954.

- Jones, N.R. The Theory and Practices of Counseling Psychology. London : Holt Printchart and Winston, 1982.
- Lickona, Thomas. "Research on Piager's Theory of Moral Development," Moral Development and Behavior Theory. Research and Social Issuses. New York ; Holt, Rinehart and Winston, 1976.
- Maslow, Abraham Harold. Motivation and personality. New York : Harper & Row, 1954.
- Miller, Carroll H. Foundarion of Guidance. New York : Harper & Boothers, 1961.
- Murray, Alison J. No money no honey : a study of strut Traders and prostitutes in Jakarta, Singapore. New York : Oxford University Press, 1991.
- Mussen, P.H., John J. Conger and Jer Kayan. Child Development and Personality. 3rd ed. New York : Harper & Row, 1969.
- Pearlin. "Honesty and Dishonesty," in Moral Development and Behavior. Edited by Thomas Likona, New York : Holt, Rinehart and Winston, 1971.
- Sanderson, Herbert. Basic Concept in vocational guidance. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1954.
- Sears, R.R., E.E. Maccoby and Lewin. Pattern of Child Learning. Evanstan, Illinois : Row, Perterson Inc., 1957.
- Strom, R.D. Psychology for the Classroom. New Jersey : Prentice Hall, 1969.
- Thompson, Gorge G. Child Psychology : Growth Trends in Psychological Adjudtment. Boston : Houghtom Mifflin Company, 1952.
- Thompson, Babara. "Self - Concepts Among Secondary School Pupils," Education Research. 17 : 41 - 47 ; November, 1974.
- White, Thomas Rober. "A Stydy of Values and Attothdes of Distributive Education Teacher Coordinators as Compared to Two Groups of Pote Potential Teacher - Coordinators," Dissertation Abstracts. 2(3) : 610 ; August, 1969.
- Wright, D. The Psyshology of Moral Behavior. Middle England : Pemquin Books Ltd., 1975.
- Yamane, Tora. Statistics ; An Introductory Analysis. New York : Harper and Row, 1967.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
เซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมี 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามอัตมโนทัศน์

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามความซื่อสัตย์

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียน
นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใด
ถูกต้องหรือผิด และไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถาม
นักเรียนไม่ต้องลงชื่อนักเรียน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่น
ทราบ

จึงขอความกรุณาให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึก และความคิดเห็นของนักเรียน
มากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ระดับชั้น

- () มัธยมศึกษาปีที่ 1
() มัธยมศึกษาปีที่ 2
() มัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- () ต่ำกว่า 2.00
() ระหว่าง 2.01 - 2.79
() 2.80 ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

- () โสด
() คู่
() หม้าย

4. ฐานทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

- () สูงกว่า 10,000 บาท/เดือนขึ้นไป
() 5,000 - 10,000 บาท/เดือน
() ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน

5. อาชีพของผู้ปกครอง

- () รับราชการ
() ค้าขาย หรือนักธุรกิจ
() รับจ้าง
() อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้ว พิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อความตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละ เครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงทุกครั้ง
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบางครั้ง
ไม่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยครั้งมาก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
1.	ข้าพเจ้าเป็นคนเปิดเผยไม่อ้อมค้อม					
2.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจต่อตนเองเมื่อกระทำผิด					
3.	ข้าพเจ้าเป็นคนเข้าสังคมง่าย					
4.	ระหว่างฝ่ายนำกับฝ่ายตาม ข้าพเจ้าเลือกเป็นฝ่ายนำ					
5.	ตามปกติข้าพเจ้าเป็นคนมีอารมณ์ขันอยู่เสมอ					
6.	ตามธรรมดาแล้วข้าพเจ้าไม่เชื่อใครง่าย ๆ นอกจากคนที่สนิทสนมกันมากที่สุด					
7.	ข้าพเจ้ามักจะระมัดระวังสิ่งของที่ เป็นสมบัติของตนเอง					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
8.	ข้าพเจ้าคิดว่าโลกนี้น่าอยู่					
9.	ข้าพเจ้าพร้อมที่จะทำงานร่วมกับ คนอื่นบ้าง					
10.	เมื่ออยู่ในกลุ่มคนมาก ๆ ข้าพเจ้ารู้สึก ลำบากใจที่จะหาเรื่องมาคุยกับ คนเหล่านั้น					
11.	ในการแสดงความรู้สึกหรือความ คิดเห็น ข้าพเจ้าเลือกเอา การเขียนมากกว่าการพูด					
12.	เมื่อคนใกล้ชิดประสบความสำเร็จ ในการเรียน ข้าพเจ้าจะมีความ พยายามที่จะเรียนมากยิ่งขึ้น					
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองจะคนเพื่อน ได้เร็วกว่าคนอื่น					
14.	ข้าพเจ้าจะใจลอยและฝันกลางวัน ..					
15.	ข้าพเจ้าชอบอ่านนิยายเรื่องรัก เรื่องใคร่					
16.	ข้าพเจ้ามักจะอยู่ในกลุ่มคนที่ หย่าแหย่กันอย่างสนุกสนาน					
17.	ข้าพเจ้ามักจะถามเพื่อนหรือคนอื่น เมื่อมีปัญหาสงสัย					
18.	ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อออกไปพูด หน้าชั้น					
19.	เมื่อมีคนจ้องมองข้าพเจ้าเวลาทำงาน ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามอัตนัยโน้ตส์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความรู้สึกของนักเรียนว่า นักเรียนมีความคิด และความรู้สึกต่อตนเองในด้านต่าง ๆ ในระดับไหน มากหรือน้อยเพียงไร แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนบ้าง
และไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนน้อย

ไม่จริงเลย หมายความว่า ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
1.	ข้าพเจ้าแต่งกายได้เหมาะสมกับรูปร่าง					
2.	เวลาอ่านหนังสือ ข้าพเจ้าสามารถจับใจความที่สำคัญได้					
3.	ข้าพเจ้ามีบุคลิกลักษณะดี					
4.	ข้าพเจ้ามีรูปร่างหน้าตาดี					
5.	ข้าพเจ้าเป็นคนกระปรี้กระเปร่า ...					
6.	ข้าพเจ้าแต่งกายได้เหมาะสมกับกาลเทศะ					
7.	ข้าพเจ้าเป็นคนเรียนเก่ง					
8.	ข้าพเจ้าเป็นคนฉลาด					
9.	ข้าพเจ้าจำสิ่งต่าง ๆ ได้แม่นยำ ...					
10.	ข้าพเจ้าเข้าใจบทเรียนที่ยากได้รวดเร็ว					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่า เมื่อต้องพูด หน้าชั้นเรียน					
12.	ข้าพเจ้าเป็นคนที่เพื่อน ๆ ไว้วางใจ					
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ตนเองมี ความรับผิดชอบ					
14.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อน ๆ ส่วนมาก นิยมชมชอบความสามารถของข้าพเจ้า					
15.	ขณะนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเอง ไร้ประโยชน์					
16.	เพื่อน ๆ ชอบให้ข้าพเจ้าเข้ากลุ่มด้วย					
17.	ข้าพเจ้าร่วมมือกับทุกคนในการทำงาน					
18.	เพื่อน ๆ มักยอมรับความคิดเห็นของ ข้าพเจ้า					
19.	ข้าพเจ้าเป็นที่รู้จักของเพื่อนฝูง					
20.	ข้าพเจ้าไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ของตนเอง					
21.	เพื่อน ๆ มักขอคำปรึกษาจากข้าพเจ้า					

A ตอนที่ 4 แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับพ่อปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือของ

ใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายความว่า ข้อความตรงกับภาระกระทำของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายความว่า ข้อความตรงกับภาระกระทำของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายความว่า ข้อความตรงกับการกระทำของนักเรียนบางครั้งก็ไม่ตรง
กับการกระทำของนักเรียน

จริงน้อย หมายความว่า ข้อความไม่ตรงกับกรกระทำของนักเรียน

ไม่จริงเลย หมายความว่า ข้อความไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
	<u>พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน</u>					
1.	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองให้กำลังใจในการดูหนังสือ					
2.	ทุกคนในครอบครัวของนักเรียนเอาใจใส่และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
3.	ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนให้ข้าพเจ้าอย่างครบครัน					
4.	ผู้ปกครองดูแลเอาใจอย่างใกล้ชิดเมื่อนักเรียนไม่สบาย					
5.	ผู้ปกครองร่วมดูรายการโทรทัศน์กับนักเรียนเมื่อมีเวลาว่าง					
6.	ผู้ปกครองให้นักเรียนมีส่วนร่วมตัดสินใจในการทำงานกับ					
7.	เมื่อนักเรียนทำความผิด ผู้ปกครองดุด่าโดยไม่ถามเหตุผล					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
8.	เมื่อสมาชิกในครอบครัวทะเลาะกัน ทุกคนจะทำความเข้าใจกัน					
9.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเลือก เรียนในวิชาที่นักเรียนสนใจ					
10.	ผู้ปกครองให้คำแนะนำใน การดูหนังสือเมื่อใกล้สอบ					
11.	เมื่อผลการเรียนของนักเรียน ลดลงกว่าเดิม ผู้ปกครองคอยให้ กำลังใจ					
12.	ผู้ปกครองให้คำแนะนำให้คำปรึกษา แก่นักเรียนด้วยเหตุผล					
13.	เมื่อกลับบ้านผิดเวลา ผู้ปกครอง ดุด่า โดยไม่ถามสาเหตุ					
14.	ผู้ปกครองไม่พอใจ เมื่อนักเรียนไป ร่วมทำกิจกรรมพิเศษกับเพื่อนที่ โรงเรียน					
15.	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนไป ทัศนศึกษาร่วมกับเพื่อนของโรงเรียน จัดขึ้น					
16.	เมื่อนักเรียนมีปัญหากับเพื่อน ผู้ปกครองให้คำแนะนำปรึกษา					
17.	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนพา เพื่อนมาเที่ยวบ้าน					
18.	ผู้ปกครองไม่พอใจ เมื่อเพื่อนโทรศัพท์ มาคุยกับนักเรียนที่บ้าน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
19.	เมื่อนักเรียนทำงานผิดพลาด ผู้ปกครองคอยให้คำแนะนำแก้ไข					
20.	เมื่อครอบครัวมีปัญหาทุก ๆ คน ในบ้านช่วยเหลือกันแก้ปัญหา					
<u>พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง</u>						
21.	นักเรียนรู้สึกที่ผู้ปกครองไม่ให้ ความเป็นกันเองกับนักเรียน					
22.	นักเรียนเบื่อเมื่อต้องอยู่บ้านร่วมกับ สมาชิกในครอบครัวในวันหยุด					
23.	นักเรียนรู้สึกที่ผู้ปกครองเข้มงวด เมื่อนักเรียนนอกนอกร้าน					
24.	นักเรียนได้รับความสะดวก ความอบอุ่น จากผู้ปกครอง					
25.	นักเรียนแสดงความไม่พอใจทันทีเมื่อ ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือน					
26.	เมื่อกลับจากโรงเรียน นักเรียน เก็บตัวคนเดียวอยู่ในห้องส่วนตัว ...					
27.	นักเรียนรู้สึกที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อกัน ด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่					
28.	ทุกคนในครอบครัวของนักเรียน ต่างรับผิดชอบต่อหน้าที่ตนเอง					
29.	เมื่อมีปัญหานักเรียนปรึกษาผู้ปกครอง					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
30.	เมื่อกลับจากโรงเรียนนักเรียนต้อง อยู่บ้านตามลำพัง					
31.	นักเรียนรู้สึกว่าคุณปกครองไม่มีเวลา พูดคุยกับนักเรียน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในการเรียนการสอน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความพิจารณาว่า เป็นจริงตรงตามการกระทำของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละ เครื่องหมายเดียวกันเท่านั้น ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนพอสมควร
 จริงบ้าง หมายถึง บางครั้งตรงกับความรู้สึกของนักเรียน
 จริงน้อย หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยมาก
 ไม่จริงเลย หมายถึง ไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
1.	<u>เนื้อหาวิชา</u> เนื้อหาที่ครูใช้สอนเหมาะสมกับวัย ของนักเรียน					
2.	<u>เนื้อหาวิชา</u> เนื้อหาวิชาช่วยพัฒนาความสามารถ ของนักเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
3.	เนื้อหาวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น มีความยากง่ายเหมาะสม ...					
4.	เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น มีความยากง่าย เหมาะสม					
5.	เนื้อหาวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น มีความยากง่าย เหมาะสม					
6.	เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น มีความยากง่าย เหมาะสม					
<u>พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน</u>						
7.	ครูบอกขอบข่ายของวิชาก่อน ดำเนินการสอน					
8.	ครูจัดสภาพห้องเรียนให้มีบรรยากาศ เหมาะสมกับเรียน					
9.	ครูให้ความสนใจเฉพาะนักเรียนที่ เรียนเก่ง					
10.	ครูให้ความสนใจนักเรียนเท่าเทียมกัน					
11.	ครูมีวิธีถ่ายทอดความรู้ทำให้การเรียน น่าสนใจ					
12.	ครูสอนเร็วทำให้ข้าพเจ้าจด คำบรรยายไม่ทัน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
13.	ครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ..					
14.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความ คิดเห็นในระหว่างการเรียนรู้การสอน					
15.	ครูสามารถสอนสิ่งที่เข้าใจยากให้ เข้าใจง่าย					
16.	ครูเข้มงวดมากทำให้บรรยากาศ ไม่น่าเรียน					
17.	ครูให้การบ้านมากเกินไป					
18.	ครูใช้วิธีการทำโทษที่รุนแรงกับ นักเรียน					
19.	ครูสนใจนักเรียนทุกคน					
20.	การลงโทษนักเรียนมีหลักเกณฑ์ ที่แน่นอน					
21.	ฝ่ายปกครองจับผิดนักเรียนมากเกินไป					
22.	โรงเรียนไม่มีกิจกรรม ส่งเสริมจริยธรรม					
23.	โรงเรียนไม่มีชั่วโมงอบรม จริยธรรม					
24.	บริเวณโรงเรียนไม่สะอาด					
25.	อาคารเรียนเก่าเกินไป					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
	<u>พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู</u>					
26.	นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนการสอนน่าเบื่อ					
27.	นักเรียนมีโอกาสร่วมทำกิจกรรมการเรียนการสอนกับเพื่อนในชั้นเรียน					
28.	เมื่อมีปัญหาทางการเรียนนักเรียนไม่รู้จะปรึกษากับเพื่อนคนใด					
29.	กิจกรรมการเรียนการสอนน่าเบื่อ นักเรียนจึงคุยกับเพื่อน					
30.	นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาที่ต้องทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน					
31.	นักเรียนมีการทุจริตเวลาสอบ					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความซื่อสัตย์

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นสถานการณ์ที่บุคคลในเหตุการณ์ไม่สามารถที่จะตัดสินใจได้ ถ้านักเรียนเป็นเช่นนั้น นักเรียนจะทําอย่างไร คำตอบของนักเรียนจะไม่ถูกหรือผิด ขอให้ นักเรียนตอบตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด และคำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลกระทบต่อ ผลการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น

เกณฑ์การ เลือกตอบ

ในแต่ละข้อจะมีตัวเลือก ก ข และ ค หน้าข้อความ และให้นักเรียน โดยกาเครื่องหมาย

(X) ลงบนกระดาษคำตอบที่แจกให้เพียงข้อละ 1 ตัวเลือกเท่านั้น

1. ในขณะที่สอบวิชาภาษาอังกฤษ ครูเดินออกไปนอกห้องเรียน โดยสั่งให้นักเรียนทำข้อสอบไปเรื่อย ๆ และห้ามไม่ให้ลอกกัน มานักทำข้อสอบไม่ได้จึงคิดจะลอกเพื่อน ถ้านักเรียนเป็นมานี้จะทําอย่างไร
 - (0) ก. ลอกคำตอบของเพื่อน
 - (1) ข. ลอกคำตอบของเพื่อนเฉพาะข้อที่ทำไม่ได้
 - (2) ค. พยายามทำข้อสอบด้วยตนเอง
2. เก้าออนุญาตแม่ไปเที่ยวบ้านเพื่อน โดยบอกแม่ว่าจะกลับก่อน 3 โมงเย็น แต่เมื่อถึงเวลา 3 โมงเย็น เพื่อนก็ขอให้เก้อยู่ต่ออีก ถ้านักเรียนเป็นเกจะทำอย่างไร
 - (2) ก. รีบกลับบ้านไปโดยบอกกับเพื่อนว่าได้บอกแม่ว่าจะกลับบ้านก่อน 3 โมงเย็น
 - (0) ข. อยู่บ้านเพื่อนต่อ แม่คงไม่ว่า
 - (1) ค. อยู่บ้านเพื่อนต่อสักครูหนึ่งแล้วจะขอตัวกลับบ้าน
3. วิไลนั่งดูกระดาษคำตอบที่ครูคืนมาให้มาปรากฏว่า ได้ 25 คะแนน จกคะแนนเต็ม 50 คะแนน แต่เมื่อวิไลตรวจนับคะแนนใหม่ก็รู้ว่าตนเองได้คะแนนเพียง 24 คะแนน ถ้าวิไลบอกครูคะแนนต้องลดไป 1 คะแนน และทำให้สอบตก ถ้านักเรียนเป็นวิไลจะทำอย่างไร
 - (0) ก. ทําเฉย ๆ เสีย ถือว่าครูให้คะแนนเกินมาเอง
 - (2) ข. บอกครูตามความจริงถึงแม้ว่าจะสอบตกก็ตาม
 - (1) ค. รอคูให้เกรดเรียบร้อยแล้วค่อยบอก

4. หลังจากสอบวิชาภาษาไทยเสร็จแล้ว ครูแจกกระดาษคำตอบคืนให้นักเรียนและให้นักเรียน
ทุกคนตรวจเอง โดยครูเฉลยคำตอบบนกระดานดำ อุดมพรทำผิดหลายข้อจึงคิดจะแก้คำตอบ
ข้อที่ผิดให้เป็นคำตอบที่ถูกต้อง ถ้านักเรียนเป็นอุดมพรจะทำอย่างไร
- (2) ก. ยอมรับคะแนนของตนเองตามที่ได้ทำ
- (1) ข. แก้คำตอบที่ผิดให้เป็นคำตอบที่ถูกต้องเป็นบางข้อ
- (0) ค. แก้คำตอบที่ผิดทุกข้อ
5. สมใจชวนสมฤทัยไปดูหนัง ซึ่งเป็นเรื่องที่สมฤทัยชอบมากสมฤทัยแน่ใจว่าถ้าบอกแม่ตาม
ความจริงแมคงไม่ให้ไป สมฤทัยจึงคิดจะบอกแม่ว่าสมใจชวนไปดูข้อสอบที่บ้านของสมใจ
ถ้านักเรียนเป็นสมฤทัยจะทำอย่างไร
- (1) ก. ไปดูหนังให้เสร็จก่อนแล้วค่อยบอกแม่ทีหลัง
- (0) ข. บอกแม่ว่าจะไปดูข้อสอบบ้านสมใจ
- (2) ค. ขออนุญาตแม่ไปดูหนัง
6. มალიณีได้ยืมกล้องถ่ายรูปของดวงใจ ซึ่งเป็นกล้องถ่ายรูปที่ดวงใจหวงมาก ที่ให้ยืมเพราะ
มาลินีเป็นเพื่อนสนิท เมื่อมาลินีกลับมาบ้านก็ได้เอากล้องถ่ายรูปมาดู ในระหว่างที่ดูมาลินี
ได้ทำกล้องตก จึงทำให้เลนส์หน้ากล้องแตก ถ้านักเรียนเป็นมาลินีจะทำอย่างไร
- (0) ก. บอกดวงใจว่าเมื่อเปิดดูก็เห็นเลนส์หน้ากล้องแตกอยู่ก่อนแล้ว
- (2) ข. ยอมรับว่าตนเองเป็นคนทำตก
- (1) ค. รอให้ดวงใจถามก่อนแล้วค่อยบอก
7. น้อยกำลังนอนอ่านหนังสือการ์ตูนในห้องนอน แม่เรียกให้ไปซื้อของในตลาด น้อยไม่อยากไป
จึงบอกแม่ว่ากำลังอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบอยู่ ถ้านักเรียนเป็นน้อยจะทำอย่างไร
- (2) ก. ออกไปซื้อของให้แม่ก่อนค่อยกลับมาอ่านต่อ
- (0) ข. บอกแม่ว่ากำลังอ่านหนังสือเตรียมสอบ
- (1) ค. อ่านหนังสือการ์ตูนให้จบก่อนแล้วค่อยไปซื้อของให้แม่
8. สุชาดาชวนพรทิพาไปช้อปปิ้งของวัดข้างโรงเรียน ซึ่งสุชาดาได้คลุ่ทางเอาไว้แล้วว่า
ไม่มีใครเห็น ถ้านักเรียนเป็นพรทิพาจะทำอย่างไร
- (2) ก. ไม่ไปช้อปปิ้งของวัดกับสุชาดา
- (1) ข. ไปเป็นเพื่อนสุชาดาแต่ไม่ช้อปปิ้ง
- (0) ค. ช้อปปิ้งของวัดกับสุชาดา

9. หน้อยยืมหนังสืออ่านเล่นของนิคไปอ่านและทำหนังสืออ่านเล่นของนิคหายไป หน้อยสัญญาว่าจะซื้อหนังสือให้ใหม่ภายในอาทิตย์หน้า เมื่อถึงเวลา นักเรียนเป็นหน้อยจะทำอย่างไร

(2) ก. ซื้อหนังสือให้นิคใหม่ตามที่รับปากไว้

(1) ข. ขอผลัดผ่อนไปอีก 2 - 3 วัน แล้วค่อยซื้อให้

(0) ค. ทำเฉย ๆ เสีย นาน ๆ เขาคิดว่านิคคงลืมไปเอง

10. อินทราเดินทางหลังสุภาและเห็นสุภาทำปากกาหล่นโดยไม่รู้ตัว อินทราคิดว่าถ้าเธอเก็บปากกาของสุภา สุภาก็คงไม่รู้ ถ้านักเรียนเป็นอินทราจะทำอย่างไร

(2) ก. เก็บปากกาให้สุภาแล้วบอกว่าสุภาทำปากกาหล่น

(1) ข. ทำเฉย ๆ เสียถือว่าไม่ใช่ปากกาของตนเอง

(0) ค. เก็บปากกาเอาไว้ใช้เอง

11. ขณะที่สุนัขกำลังจะกลับบ้าน เขามองเห็นลูกบาสเก็ตบอลตกอยู่ในพงหญ้าข้างรั้วโรงเรียน และคิดว่าลูกบาสเก็ตบอลเป็นของโรงเรียน ขณะที่สุนัขพบก็ไม่มีใครเห็น ถ้านักเรียนเป็นสุนัขจะทำอย่างไร

(1) ก. เอาไปเล่นที่บ้าน 2 - 3 วัน แล้วค่อยนำมาคืน

(2) ข. นำไปคืนให้ครูและบอกว่าพบตกอยู่ข้างรั้วโรงเรียน

(0) ค. เก็บเอาไว้เล่นเองที่บ้านกับเพื่อน ๆ

12. ก่อนที่จะสอบวิชาสังคม วัชรเห็นเพื่อนหลายคนเขียนโน้ตย่อบนโต๊ะเรียนของแต่ละคน เพื่อเอาไว้ดูตอนสอบ วัชรจึงคิดจะเขียนโน้ตย่อไว้บนโต๊ะตนเองบ้าง ถ้านักเรียนเป็นวัชร จะทำอย่างไร

(2) ก. ไม่เขียนเพราะต้องการทำตามความสามารถของตนเอง

(0) ข. เขียนเอาไว้เพื่อจะได้ดูตอนที่ครูไม่อยู่

(1) ค. ไม่เขียนเพราะกลัวครูจับได้

13. แม่จะไปตลาดจึงสั่งให้อ้อมดูแลน้องซึ่งยังเล็กอยู่ แต่อ้อมมัวแต่ดูทีวีจึงไม่ได้สนใจน้อง น้องเดินไปหยิบมีดมาเล่นจนทำให้มีดบาดมือน้อง เมื่อแม่กลับมา ถ้านักเรียนเป็นอ้อมจะทำอย่างไร

(1) ก. ทำเฉย ๆ เสียแม่อาจไม่รู้ก็ได้

(0) ข. บอกแม่ว่าน้องตนเองบอกน้องแล้วน้องไม่เชื่อ

(2) ค. บอกแม่ว่าตนเองคิดเองที่ไม่ได้ดูแลน้องตามที่แม่สั่ง

14. อารยาเห็นชุดของพี่สาวสวยดี จึงคิดจะลองใส่ดูแต่ขณะนั้นพี่สาวไม่อยู่ ถ้านักเรียนเป็น อารยาจะทำอย่างไร
- (2) ก. รอให้พี่สาวมาก่อนแล้วค่อยบอกว่าอยากลองใส่
- (0) ข. ลองใส่ก่อนเลยพี่สาวคงไม่ว่า
- (1) ค. ลองใส่ก่อนเมื่อพี่สาวมาแล้วค่อยขออนุญาต
15. สมฤทัยมีปากกาของจิ๋ววรรณาจางงานและบอกว่าจะคืนให้ในวันจันทร์ พอถึงกำหนดเวลา สมฤทัยยังจางงานไม่เสร็จ และจิ๋ววรรณาก็ยังไม่ทวงปากกาคืน ถ้านักเรียนเป็นสมฤทัยจะทำ อย่างไร
- (2) ก. คืนปากกาให้จิ๋ววรรณา
- (0) ข. ไม่คืนปากกาให้จิ๋ววรรณาโดยแกล้งทำเป็นลืมเสีย
- (1) ค. จดเสร็จแล้วค่อยคืน
16. มารศรีต้องการจะเอาเงินไปซื้อเสื้อผ้า มารศรีคิดว่าถ้าบอกแม่ตามความเป็นจริงแม่คงไม่ให้ มารศรีจึงคิดจะบอกแม่ว่าขอเงินไปซื้ออุปกรณ์การเรียน ถ้านักเรียนเป็นมารศรีจะทำ อย่างไร
- (1) ก. บอกแม่ตามความเป็นจริงเมื่อซื้อเสื้อผ้าแล้ว
- (2) ข. บอกแม่ว่าจะขอเงินไปซื้อเสื้อผ้าถึงแม้ว่าแม่ไม่ให้ก็ตาม
- (0) ค. บอกแม่ว่าจะเอาเงินไปซื้ออุปกรณ์การเรียน
17. ในชั่วโมงภาษาไทยเราไปลิ้มเอาหนังสือภาษาไทยมา จึงมายืมหนังสือของเพื่อนอีกห้องหนึ่ง แต่เพื่อนไม่อยู่ เห็นแต่หนังสือภาษาไทยวางอยู่บนโต๊ะ ถ้านักเรียนเป็นเราไปจะทำอย่างไร
- (2) ก. รอถามเพื่อนก่อนว่าจะให้ยืมหรือไม่
- (0) ข. หยิบเอาไปก่อนไม่จำเป็นต้องบอกเพื่อน
- (1) ค. หยิบเอาไปก่อนโดยบอกไว้กับเพื่อนที่นั่งโต๊ะเดียวกัน
18. ดวงดาวเห็นเงินของแม่วางอยู่บนโต๊ะ ดวงดาวต้องการจะจ่ายเงินอยู่พอดี จึงคิดจะหยิบเงิน ไปก่อน ถ้านักเรียนเป็นดวงดาวจะทำอย่างไร
- (2) ก. รอให้แม่มาก่อน บางทีแม่อาจจะจ่ายเงินก็ได้
- (1) ข. หยิบไปก่อนเมื่อแม่มาแล้วค่อยบอก
- (0) ค. หยิบเงินไปโดยไม่บอกแม่

19. ระหว่างที่พ่อแม่อยู่บ้าน ได้สั่งให้แอนดูแลบ้านไม่ให้ไปเที่ยวที่ไหน ซึ่งแอนก็สัญญาว่าจะไม่ไปเที่ยวที่ไหน พอตีวันนั้นสายใจมาเยี่ยมบ้านและได้ชวนแอนออกไปซื้อของนอกบ้าน

ถ้านักเรียนเป็นแอนจะทำอย่างไร

(2) ก. บอกสายใจว่าไปไม่ได้วันนี้ไม่มีใครเฝ้าบ้าน

(0) ข. บิดพระตุ๋นบ้านให้เรียนร้อยแล้วออกไปซื้อของกับสายใจ

(1) ค. ไปกับสายใจสักครู่หนึ่งโดยฝากบ้านไว้กับคนจ้างบ้านแล้วรีบกลับก่อนพ่อแม่จะมา

20. แม่ให้เงินออมไปซื้อหนังสือแบบเรียน โดยสั่งว่าถ้าเงินเหลือให้เอามาคืน ออมซื้อหนังสือแล้วเงินเหลือ 20 บาท จึงนำเงินที่เหลือไปซื้อหนังสือการ์ตูน ระหว่างเดินทางกลับออมกลัวว่าพ่อแม่จะลงโทษ ถ้านักเรียนเป็นออมจะทำอย่างไร

(0) ก. บอกว่าทำเงินหายกลางทาง

(1) ข. ทำเฉย ๆ เสีย ถ้าแม่ถามแล้วค่อยบอก

(2) ค. บอกแม่ว่าเอาเงินไปซื้อหนังสือการ์ตูน

21. ในการสอนวิชาหนึ่งครูให้นักเรียนเอากลับไปทำที่บ้านโดยสั่งให้นักเรียนทำด้วยตนเอง สมจิตรทำข้อสอบไม่ได้จึงคิดที่จะให้พี่สาวทำให้ ถ้านักเรียนเป็นสมจิตรจะทำอย่างไร

(0) ก. ให้พี่สาวทำให้ทั้งหมด ถ้าครูถามก็บอกว่าทำเอง

(2) ข. พยายามทำด้วยตนเองถึงแม้จะยากก็ตาม

(1) ค. ให้พี่สาวอธิบายให้เป็นบางข้อ

22. โรงเรียนที่น้อยเรียนมีการปลูกดอกไม้หลายชนิด หน้อยอยากได้ต้นกุหลาบไปปลูกที่บ้านบ้าง จึงคิดที่จะขโมยต้นกุหลาบที่โรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นหน้อยจะทำอย่างไร

(2) ก. ไปขอร้องครูก่อนว่าจะให้หรือไม่

(0) ข. นำต้นกุหลาบไปเลยโดยไม่ต้องบอกครู

(1) ค. นำต้นกุหลาบไปก่อนแล้วบอกครูทีหลังก็ได้

23. อู๋ไรสัญญากับเพื่อนว่าพรุ่งนี้จะไปช่วยเพื่อน ๆ ทำงานกลุ่มที่ครูมอบหมาย พอตีวันนั้นมีญาติมาจากต่างจังหวัดและทางบ้านของอู๋ไรก็จะพาญาติไปเที่ยวโดยชวนอู๋ไรไปด้วย ถ้านักเรียนเป็นอู๋ไรจะทำอย่างไร

(0) ก. ไปเที่ยวกับญาติด้วย

(2) ข. ไปทำงานกลุ่มกับเพื่อนตามที่สัญญาไว้

(1) ค. ไปเที่ยวสักครู่หนึ่ง แล้วรีบไปทำงานกับเพื่อน

24. ตอนเย็นวันหนึ่ง วิไลกับน้องสาววิ่งเล่นไล่จับกันที่ห้องรับแขก วิไลวิ่งไปชนแจกันดอกไม้แตก เมื่อพ่อกลับมาถึงบ้าน ถ้านักเรียนเป็นวิไลจะทำอย่างไร
- (2) ก. บอกพ่อตามความเป็นจริงถึงแม้จะลงโทษก็ตาม
- (1) ข. ทาเฉย ๆ เสีย พ่ออาจจะไม่รู้ก็ได้
- (0) ค. บอกพ่อว่าแมววิ่งไล่จับหนูแล้วชนแจกันแตก
25. ภรรยาขโมยหนังสือของศิริพรไปอ่าน ระหว่างที่เปิดหนังสืออ่านก็เห็นว่ามีเงินจำนวนหนึ่งสอดอยู่ในหนังสือ ภรรยาคิดว่าคงเป็นของศิริพรที่ลืมไว้ ถ้านักเรียนเป็นภรรยาจะทำอย่างไร
- (2) ก. เอาเงินไปให้ศิริพรและบอกว่าเธอลืมไว้ในหนังสือ
- (0) ข. เก็บเงินเอาไว้เองถึงอย่างไรศิริพรก็ไม่รู้
- (1) ค. เอาเงินไปคืนศิริพรแต่คืนเป็นบางส่วน
26. ดวงพรลืมชุดพละมาจึงไปหาคุณดาว ซึ่งเรียนอยู่อีกห้องหนึ่งแต่ไม่พบคุณดาว เห็นแต่ชุดพละของคุณดาววางอยู่ที่โต๊ะ ดวงพรจึงคิดที่จะหยิบชุดพละไปก่อน ถ้านักเรียนเป็นดวงพรจะทำอย่างไร
- (2) ก. รอให้เจอคุณดาวก่อนแล้วค่อยหยิบ
- (1) ข. หยิบเอาไปก่อนเมื่อใช้เสร็จแล้วค่อยคืน
- (0) ค. หยิบไปใช้ก่อนคุณดาวคงไม่ว่าอะไร

ภาคผนวก ๗

คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามความเชื่อศรัทธา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	4.86	14	5.36
2	5.56	15	5.15
3	5.14	16	2.71
4	3.42	17	1.77
5	2.95	18	4.40
6	2.31	19	2.97
7	5.96	20	5.00
8	4.86	21	4.32
9	2.29	22	3.87
10	2.15	23	2.69
11	3.75	24	4.10
12	6.73	25	2.07
13	4.75	26	5.09

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8143

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	1.91	11	2.03
2	2.54	12	3.32
3	4.96	13	4.00
4	2.62	14	5.49
5	3.29	15	2.64
6	2.23	16	3.37
7	2.53	17	3.41
8	2.68	18	4.11
9	4.56	19	2.29
10	4.00		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .5184

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามอัตนัยโน้ตส์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	2.77	12	3.66
2	5.02	13	4.80
3	3.05	14	5.75
4	2.26	15	2.78
5	3.03	16	2.58
6	2.27	17	3.56
7	4.18	18	4.49
8	3.11	19	3.20
9	2.63	20	2.41
10	3.63	21	4.09
11	2.04		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7780

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน
กับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.02	17	3.58
2	4.87	18	6.10
3	4.40	19	6.16
4	5.94	20	3.71
5	5.88	21	3.44
6	4.07	22	4.97
7	7.24	23	5.29
8	5.90	24	7.50
9	9.08	25	4.33
10	5.27	26	4.49
11	3.63	27	8.72
12	5.89	28	5.54
13	5.53	29	4.86
14	7.28	30	6.64
15	7.67	31	6.87
16	4.76		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9049

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบรรยาการศึในการเรียน
การสอน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	2.66	17	2.04
2	2.82	18	5.54
3	3.19	19	9.85
4	6.14	20	3.27
5	5.22	21	2.09
6	4.55	22	2.90
7	4.54	23	2.97
8	2.43	24	4.21
9	7.04	25	4.16
10	6.62	26	5.80
11	6.15	27	3.33
12	2.96	28	3.33
13	5.67	29	4.07
14	3.38	30	4.29
15	4.51	31	2.96
16	6.43		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8239

ประวัติย่อของผู้วิจัย

- ชื่อ - สกุล นางสาวกฤตรินทร์ นิ่มทองคำ
- วัน เดือน ปีเกิด 4 มิถุนายน 2499
- สถานที่เกิด 55 ซ. ตรอกนอกเขต แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กรุงเทพมหานคร
- สถานที่อยู่ปัจจุบัน 599/109 ซอยสาธุประดิษฐ์ 45 แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 681-7176
- สถานที่ทำงาน โรงเรียนนเรนทร์โยเซฟคอนเวนต์ ถนนคอนเวนต์ แขวงสีลม
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
โทรศัพท์ 631-0084 - 5
- ประวัติการศึกษา
- พ.ศ. 2513 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนเทศบาลวัดคลองใหม่ แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2516 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาศรม แขวงโพงพาง
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2519 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยานนาวาศรีวิทยาศรม แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2523 ประกาศนียบัตรพิเศษวิชาการศึกษา (พ.กศ.) กระทรวงศึกษาธิการ
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2525 ประโยคครูพิเศษมัธยม (พ.ม.) กระทรวงศึกษาธิการ
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2528 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. สังคมศึกษา) วิทยาลัยครูธนบุรี
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2532 การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ. การแนะแนว)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2542 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. จิตวิทยาการศึกษา)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
กฤตรินทร์ นิ่มทองคำ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2542

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเจดีย์เยี่ยงยอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร จำนวนตัวแปรดังนี้
คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และอัตมโนทัศน์ ตัวแปรด้าน
ครอบครัว ได้แก่ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของ
ผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
ได้แก่ ระเบียบ และบรรยากาศในการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนเจดีย์เยี่ยงยอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 369 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความ
ซื่อสัตย์ของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ
เพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูง อาชีพอื่น ๆ ของ
ผู้ปกครองและชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบ กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองปานกลาง อาชีพค้าขายของ
ผู้ปกครอง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง บุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัว และกึ่งแสดงตัว-เก็บตัว
อัตมโนทัศน์ สถานภาพสมรสโสด คู่ และหม้ายของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองต่ำ
อาชีพรับราชการ และอาชีพรับจ้างของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และบรรยากาศในการเรียนการสอน
4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เรียงลำดับจาก
ที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 และฐานะทางเศรษฐกิจสูงของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปร
ทั้ง 4 ตัวนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นได้ร้อยละ 12.10

5. สมการที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่

5.1 สมการพยากรณ์ความซื่อสัตย์ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 36.369 + 4.371X_{21} + 4.567X_{17} + 2.299X_{20} + 1.768X_{11}$$

5.2 สมการพยากรณ์ความซื่อสัตย์ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .350X_{21} + .151X_{17} + .162X_{20} + .107X_{11}$$

VARIABLE RELATED TO HONESTY OF THE LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS
OF ST. JOSEPH CONVENT SCHOOL IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

KITTARIN NIMITHONGKUM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 1999

The purpose of this research was to investigate variables related to honesty of Lower Secondary School students of St. Joseph Convent School and to examine the variables of personal data : academic achievements, personalities and self - concept. The family environment : family condition, parent's occupations and family relationships and the academic environment : class level and classroom atmosphere. The 369 subjects were the lower secondary school students of St. Joseph Convent School in Bangkok in the academic year 1998. They were drawn by stratified random sampling from the population. The research instrument was the variables related to honesty questionnaires. The data were analysed by Pearson Product Moment Correlation and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive relationship among high academic achievement, high students' family relationships, parents' occupations and the lower secondary school students' honesty at .05 level.
2. There were significantly negative relationship among low academic achievements, moderate students' family relationships, business parents' occupations and the lower secondary school students' honesty at .05 level.
3. There were no significant relationship among moderate academic achievements, extrovert personality introvert personality, ambivert personality, self-concept, married status, low students' family relationships, parents' occupations and atmosphere family and the lower secondary school students' honesty.

4. The lower secondary school students' honesty could be significantly predicted from the most predictor to the least predictor were class level of mathayom suksa III students, others occupations of studetns' parent, class level of mathayom suksa II students and the family relationships, respectively. All of them could be significantly predicted the lower secondary school students' honesty about percontage of 12.10 at .01 level.

5. The equations proved to be significantly predictors of the lower secondary school students' honesty at .01 level were as follows :

5.1 In term of raw scores :

$$\hat{Y} = 36.369 + 4.371X_{21} + 4.567X_{17} + 2.299X_{20} + 1.768X_{11}$$

5.2 In term of standard scores :

$$Z = .350X_{21} + .151X_{17} + .162X_{20} + .107X_{11}$$